

ĒRĢĻU NOVADA ZIŅAS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 4 (65)

2012. aprīlis

ĪSZIŅAS PAR NORISĒM PAŠVALDĪBĀ

✓ Kā katru pavasari novada iedzīvotāji tiek aicināti uz tikšanos ar pašvaldības speciālistiem un domes deputātiem.

Tikšanās notiks:

24. aprīlī plkst. 10.00 Liepkalnes tautas namā;

plkst. 14.00 Sausnējas pagasta „Līdumos”;

plkst. 16.00 Sidrabiņos, pārvaldes ēkā;

25. aprīlī plkst. 17.30 Ērgļu saietā namā.

✓ Pavasara sakopšanas darbos kā katru gadu Ērgļu novada pašvaldība piedāvā iespēju bez maksas izmantot konteinerus lieltgabariāta atkritumu savākšanai.

Konteineru atrašanās vietas un laiki:

20.04 - 27.04

pie dzīvojamās mājas J.Grota ielā 1; pie dzīvojamās mājas Mehanizatoru ielā 1

27.04 - 03.05

Blaumaņa ielā (pie katlu mājas);

Parka ielā 9 (pie veikala)

03.05 - 10.05

Oškālņa ielā 10 (pie katlu mājas);

pie dzīvojamās mājas Zaļajā ielā 31

Konteineri paredzēti nederīgu mēbeļu, citu lieltgabariāta atkritumu novietošanai. Tajos nedrīkst izmest nolietoto sadzīves tehniku, šiferi un citus azbestu saturošus priekšmetus.

✓ Ērgļu novada pašvaldība 2012. gada 29. martā, sēdes protokols Nr.3, 8.§, pieņēma lēmumu “Par Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2013.-2037. gadam izstrādes uzsākšanu”. Ar sēdes lēmumu un darba uzdevumu var iepazīties publicētajos Ērgļu novada pašvaldības domes sēdes materiālos.

Priekšlikumus un piedāvājumus iesaistīties darba procesā lūdzam sūtīt uz e-pastu: ergli@ergli.lv vai iesniegt pašvaldībā Rīgas ielā 10, Ērgļi, Ērgļu novads, Ērgļu pagasts, LV-4840.

Aicinām Ērgļu novada iedzīvotājus piedalīties 21. aprīļa talkā

Turpinot ikgadējo tradīciju, šā gada 21. aprīlī no plkst. 9:00 līdz 15:00 vienlaicīgi visā Latvijā tiks organizēta vides sakopšanas akcija „Lielā talka”, aicinot ikvienu iedzīvotāju apliecināt mīlestību savai zemei un padarīt Latviju par tīrāko vietu pasaulē. Šogad galvenais uzsvars tiek likts uz ūdeņu sakopšanu.

Ērgļu novadā talkas notiks šādos objektos:

1. Ērgļu pagastā dabas objektā “Velna klēpis” pie Nāružas upes. Pulcēšanās pie Ērgļu novada pašvaldības ēkas. Talkas vadītājs Zintis Āboliņš-Ābols, t.26646557.

2. Rūdolfa Blaumaņa memoriālajā muzejā

„Braki” pirtsgravā un pie avotiņa.

3. Jumurdas pagastā kultūrvēsturiskā objektā “Kalna Dibenu robežakmens” pie Ļaudonītes upes. Pulcēšanās pie Jumurdas pagasta pārvaldes ēkas. Talkas vadītāja Agita Opincāne, t.29400442.

4. Sausnējas pagastā Sidrabiņos “mazās Daugaviņas” sakopšana. Pulcēšanās pie Sausnējas pagasta pārvaldes ēkas. Talkas vadītāja Liēna Kārklīņa, t.29181684.

Talkas koordinatore Ērgļu novadā Emma Cera, t.26468124, epasts:emma.cera@inbox.lv.

Jūs tiekiet aicināti 21. aprīlī plkst. 9.00 ie-

rasties kādā no iepriekš minētajiem objektiem.

Ja iespējams, līdzi paņemiet darba rīkus – zāģi, cirvi, lāpstu, grābekli. Par darba cimdiem šogad jāgādā pašiem talciniekiem.

Iestādes, uzņēmumi, organizācijas, kā arī brīvprātīgie entuziasti var rīkot savas talkas sabiedriski nozīmīgās vietās, par to informējot talkas koordinatori.

Lai darbu varētu veiksmīgāk saplānot, ieteicams iepriekš savu dalību pieteikt talku vadītājiem vai talkas koordinatorei.

Ērgļu novada pašvaldība

Vērtīga dāvana

domu tās tālāk sašķirot un nosūtīt uz Latviju. Man bija būtiski, ka grāmatas nonāktu vietās, kur tās izmanto un novērtē. Esmu gandarīta, ka pārrunās ar savu māšīcu Ilzi varējām rast visiem apmierinošu risinājumu! Tā nu daļa Liepiņu ģimenes bibliotēkas nonākusī Ērgļos.

Brigita Liepiņa (dzimusi Slociņa) bija īstens Ērgļu apkārtnes bērns. Lai gan Brigita (jeb Biba, kā viņu sauca viņas ģimene un draugi) dzima un skolu apmeklēja Daugavpilī, viņas spilgtākie atmiņu stāsti allaž saistījās ar „Slokām” – mājas, kas atrodas tagadējā Sausnējas pagastā. Visas vasaras tika pavadītas “Slokās”. Biba pat bija izplānojusi savu nākotni ap “Sloku” mājām. Lai gan viņas māte bija iecerējusi jaunkundzi sūtīt Franču licejā, Brigita bija nolēmusī studēt lauksaimniecību. Vēl maziņa būdama, viņa pieteica savas māšas krusttēvam Augustam, lai viņš neprecoties un viņu pagaidot – tad viņi abi saimniekošot “Slokās”! Taču 2. pasaules karš izjauca viņas plānus, un ģimene bija spiesta doties bēgļu gaitās. Arī pēdējās dienas, pirms došanās tālāk uz Liepāju, tika pavadītas Ērgļu apkārtnē.

Pēc vairākiem Vācijas bēgļu nometnēs pavadītiem gadiem Austrālija uzņēma Baltijas bēgļus, un Brigita viena pati devās uz Austrāliju. Pēc gada pievienojās viņas vecāki - Mārtiņš un Alīda, un mazā māsa Ilga. Brigita tur satika un apprecējās ar Elmāru Liepiņu un ģimenē auga meita Valda. Visa ģimene aktīvi iesaistījās trimdas latviešu dzīvē un viņu māja bija maza Latvijas saliņa, kurā varēja

atrast gandrīz visas trimdā izdotās grāmatas, skaņdarbus, nemaz nerunājot par latviešu daiļamatnieku skaistumiem.

Mans tētis Elmārs Liepiņš bija čellists, kurš savulaik mācījās pie Ēvalda Berzinska, taču, nonākot Austrālijā, viņam nebija iespējams turpināt profesionālu darbu šajā jomā, bet allaž kuplīnāja latviešu sarīkojumus ar savu spēli. Mana mamma Brigita sāka studēt un 1966. gadā ieguva savu bakalaura grādu tautsaimniecībā. Man bija desmit gadu. Un cik es biju lepna par savu māti! Tas bija laiks, kad Austrālijā sievietes maz studēja, un es jau tajā vecumā apzinājos, ka mana māte, kura Austrālijā ieradās kā kara bēgļa, bija paveikusi kaut ko īpašu. Pēdējos 20 savus darba gadus Brigita strādāja universitatē, kur pasniedza datorzinības.

Mana māte bija īstens Ulmaņbērns. Protais, ka ar laiku apzinājās arī viņa vājās pušes, bet patriotisms, kas tika ieaudzināts viņas paaudzei, uzturēja ticību Latvijas nākotnei. To iemantojām arī mēs – šo Ulmaņbērnu pēcnācēji, kas piedzimām ārpus Latvijas. **Lai šīs grāmatu dāvinājums Ērgļiem būtu Draudzīgā Aicinājuma turpinājums!**

Par sevi. Pēc likloču ceļiem, kas veduši pa Austrāliju, tad uz Latviju, tagad strādāju Luksemburgā, kur vadu Eiropas Komisijas Tulkošanas ģenerāldirektorāta latviešu nodaļu. Arī man kāds bērnišas sapnis piepildījies – strādāt pilnvērtīgu darbu ar latviešiem, ar latviešu valodu, kas vērstas uz Latvijas nākotni.”

Valda Liepiņa

Jautrās Lieldienas

Kas visvairāk gaida Lieldienu zaķi? Kas prot krāsot viskošākās olas? Kas visinteresantāk māc svinēt pavasara svētkus? Protams, tie ir bērni! Tādēļ 10. aprīlī plkst.10.00 pirmsskolas izglītības iestādes “Pienenīte” pagalmā pie bērniem ciemojās zaķu mamma, zaķu tēvs un vista ar saviem cālēniem.

Aktīvie zaķi pastāstīja bērniem par Lieldienu ieražām, uzdeva mīklas un skandēja latviešu tautasdziesmas.

Pirmsskolas izglītības iestādes “Pienenīte” bērni dalījās iespaidos par pavasara saulgrīžu svinēšanu savās mājās, tradīcijām,

kuras tiek ievērotas ģimenē, par olu krāsošanu un, protams, par šupošanu.

Kopā ar Lieldienu zaķiem bērni aktīvi piedalījās dažādās Lieldienu spēlēs. Spēlēja “Cepurbolu”, “Oliņsprintu”, zaga olas un piedalījās īstos olu karos, kuros olas bija jāpagatavo pašiem, lai sāktu ciņu.

Par jautrību un veiklību Lieldienu zaķi dalīja bērniem olu grozus un dāvanas.

“Zvaigznišu” grupas lielie zaķi un vistiņa ar cālēniem

Ērgļu novada pašvaldības domē

Pārskats par 2012. gada 29. martā domes sēdēs pieņemtajiem lēmumiem

► *Par Ērgļu pagasta SIA „ŪDAS” 2011. gada finanšu pārskatu*

Dome apstiprināja Ērgļu pagasta SIA „ŪDAS” 2011. gada finanšu pārskatu ar finanšu rezultātu – zaudējumiem Ls 75745 apmērā.

► *Par Ērgļu novada pašvaldības izglītības iestāžu sniegto pakalpojumu izmaksu tām*

Dome apstiprināja Ērgļu novada pašvaldības izglītības iestāžu sniegto pakalpojumu izdevumu tāmes un noteica šādas viena audzēkņa uzturēšanās izmaksas savstarpējiem norēķiniem 2012. gadā: Ērgļu vidusskolā Ls 49,44 mēnesī; Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolā Ls 77,82 mēnesī; Ērgļu pirmsskolas izglītības iestādē „Pieņēnīte” Ls 102,43 mēnesī; Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolas pirmsskolas grupā Ls 22,88 mēnesī.

► *Par saistošo noteikumu „Grozījumi 2008. gada 17. decembra saistošajos noteikumos Nr. 11” Par sociālās palīdzības pabalstu piešķiršanu Ērgļu novadā” projektu*

Dome pieņēma saistošo noteikumu Nr.2 „Grozījumi 2008. gada 17. decembra saistošajos noteikumos Nr. 11” Par sociālās palīdzības pabalstu piešķiršanu Ērgļu novadā” projektu, kurš saskaņā ar likumu “Par pašvaldībām” nosūtīts Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai izvērtēšanai un atzinuma sniegšanai.

Ņemot ministrijas pozitīvu atzinumu, saistošie noteikumi tiks publicēti informatīvajā izdevumā “Ērgļu Novada Ziņas” un Ērgļu novada mājaslapā internetā.

► *Par grozījumiem Ērgļu novada pašvaldības domes 2011. gada 29. decembra lēmumā “Par Ērgļu novada pašvaldības ģimenes atbalsta centra „Zīlks” savstarpējiem norēķiniem ar pašvaldībām par klientu uzturēšanas centru”*

Pamatojoties uz Ģimenes atbalsta centra „Zīlks” vadītājas iesniegumu, dome izdarīja grozījumus 2011. gada 29. decembra lēmumā “Par Ērgļu novada pašvaldības ģimenes atbalsta centra „Zīlks” savstarpējiem norēķiniem ar pašvaldībām par klientu uzturēšanas centru”, apstiprinot ar 2012. gada 01. aprīli līdzfinansējumu Ls 140,00 mēnesī par katru pieaugušo un nepilngadīgu klientu, kurš ie-

vietots Ģimenes atbalsta centrā „Zīlks” īslaicīgi (līdz 2 mēn.) sakarā ar krīzes situāciju ģimenē.

► *Par nekustamo īpašumu lietošanas mērķa izmaiņšanu*

Pamatojoties uz Ministru kabineta 2006. gada 20. jūnija noteikumiem Nr.496 “Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija un nekustamā īpašuma lietošanas mērķu noteikšanas un maiņas kārtība” un zemes īpašnieku personīgiem iesniegumiem, dome izmainīja nekustamā īpašuma lietošanas mērķi: daļai īpašuma „Jaunalkšņi”; īpašuma „Puķulejas” papildmērķim; īpašumam “Dambakalns”.

► *Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu*

Dome apstiprināja nekustamā īpašuma “Viesturi”, kas atrodas Jumurdas pagastā, zemes ierīcības projektu zemes vienības sadalīšanai.

► *Par uzņēmuma zemes nosaukuma, platības un lietošanas mērķa apstiprināšanu*

Pamatojoties uz Valsts akciju sabiedrības “Latvijas Valsts ceļi” iesniegumu, dome piešķīra LR Satiksmes ministrijai piekritīgajai zemei, kura atrodas Ērgļu pagastā, nosaukumu “Autoceļš P4” un noteica tai nekustamā īpašuma lietošanas mērķi – zeme dzelzceļa infrastruktūras zemes nodalījuma joslā un ceļu zemes nodalījuma joslā (mērķa kods 1101).

► *Par Ērgļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma „Cīrulīši”, kadastra Nr. 70920080254, 2011. gada 27. decembra pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža*

Sakarā ar to, ka, izstrādājot lēmuma projektu par Ērgļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma „Cīrulīši” zemes vienības ar kadastra numura apzīmējumu 7092 008 0254 atsavināšanu, tika pieļautas kļūdas, nepietiekami izanalizējot spēkā esošo likumdošanu, kura attiecas uz konkrēto situāciju, dome nolēma atcelt Ērgļu novada pašvaldības domes 2011. gada 29. decembra sēdes lēmumu „Par Ērgļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma „Cīrulīši”, kadastra Nr.70920080254, pirkuma līguma apstiprināšanu” un pirkuma līgumu atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža, kā arī atmaksāt SIA „Conatus BIOenergy” Ls 4750 par atcelto nekustamā īpašuma „Cīrulīši” pirkuma līgumu, Ls 20,00 par daļību 2011. gada 16. novembra izsolē, kuru atzina par nenotikušu.

Līdz ar nekustamā īpašuma „Cīrulīši” pirkuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošu, dome izdarīja grozījumus 2011. gada 30. maija lēmumā “Par Ērgļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma “Cīrulīši” zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 70920080254 atsavināšanu” un 2011. gada 25. augusta lēmumā „Par Ērgļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma “Cīrulīši” zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 70920080254 izsoles noteikumu projektu”.

► *Par Ērgļu novada pašvaldības sadarbību ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Vides investīciju fonds”*

Izvērtējot SIA “Vides investīciju fonds” piedāvājumu sadarboties ar Ērgļu novada pašvaldību programmas Intelligent Energy Europe finansētā projekta “PassREG – Passive House and Renewable Energy Regions” (turpmāk – “Projekts”) ieviešanā laika periodā no 2012. gada 1. aprīļa līdz 2015. gada 31. martam, dome nolēma sadarboties ar SIA “Vides investīciju fonds”, projekta aktivitāšu īstenošanai deleģējot deputātu Andri Spaili un pašvaldības domes priekšsēdētāju Guntaru Velci.

Paredzētie ieguvumi pašvaldībai darbojoties projektā, ir individuāli izstrādāts modelis pasīvās būvniecības un atjaunojamo energoresursu izmantošanai pašvaldībā, projekta ietvaros izstrādāta universāla rokasgrāmata pasīvās un atjaunojamo energoresursu būvniecības veicināšanai pašvaldībās, daļība projekta darba braucienos un semināros, kvalifikācijas celšanas pasākumi un apmācību materiāls latviešu valodā vietējo uzņēmumu pārstāvjiem.

► *Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu*

Dome nolēma piedzīt no nekustamā īpašuma „Pērsiešu Ataugas” īpašnieka nodokļa parādu, piedziņu vērsot uz nodokļa parādnieka naudas līdzekļiem un viņam piederošo kustamo mantu un nekustamo īpašumu.

► *Par Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja ārzemju komandējumu*

Apstiprināja Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja Guntara Velča ārzemju komandējumu darba vizītē pie pašvaldības sadarbības partneriem, Kulēnas pašvaldību Francijā, laika periodā no šā gada 16. līdz 20. maijam.

► *Par Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2013.-2037. gadam izstrādes uzsākšanu*

Dome nolēma uzsākt Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas

2013.-2037. gadam izstrādi. Apstiprināja Ērgļu novada vides pārvaldības un teritorijas plānošanas speciālisti Emmu Ceru par izstrādes procesa vadītāju un izveidoja Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes vadības grupu šādā sastāvā: Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Guntars Velcis, Ērgļu novada pašvaldības vides pārvaldības un teritorijas plānošanas speciāliste Emma Cera, Ērgļu novada pašvaldības Sausnējas pagasta pārvaldes vadītāja Liēna Kārklīņa, Ērgļu novada pašvaldības Jumurdas pagasta pārvaldes vadītāja Agita Opincāne, Ērgļu novada pašvaldības informācijas speciāliste Ilze Daugiallo.

Apstiprināja Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes darba uzdevumu un izpildes termiņus

DARBA UZDEVUMS

Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādei

1. Izstrādāt Ērgļu novada ilgtspējīgas attīstības stratēģiju 2013.-2037. gadam, kurā noteikts ilgtermiņa attīstības redzējums, stratēģiskie mērķi, attīstības prioritātes un telpiskās attīstības perspektīva.

2. Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes pamatojums:

2.1. LR likums „Par pašvaldībām”

2.2. LR Attīstības plānošanas sistēmas likums

2.3. LR Teritorijas attīstības plānošanas likums

2.4. Ministru kabineta 25.08.2009. noteikumi Nr. 970 „Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā”.

3. Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādi veikt saskaņā ar spēkā esošo Latvijas Republikas normatīvo aktu prasībām, kā arī apzināt, analizēt un ņemt vērā esošos, t.sk., izstrādes stadijā esošos Ērgļu novada attīstības plānošanas dokumentus, kaimiņu novadu attīstības plānošanas dokumentus, Vidzemes plānošanas reģiona attīstības plānošanas dokumentus, Latvijas ilgtermiņa attīstības programmu un topošo Latvijas Nacionālo attīstības plānu, Eiropas Savienības stratēģiju „Europe 2020 strategy”.

4. Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes uzdevumi:

4.1. noteikt Ērgļu novada pašreizējo telpisko struktūru un vēlamās ilgtermiņa izmaiņas;

4.2. definēt ilgtermiņa nākotnes redzējumu;

4.3. noteikt stratēģiskos mērķus, 4.4. noteikt attīstības prioritātes;

4.5. noteikt telpiskās attīstības perspektīvu rakstveidā un grafiskā veidā;

4.6. noteikt teritorijas attīstības vadlīnijas.

5. Nodrošināt sabiedrības pārstāvju līdzdalību ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādē, iesaistot darba grupās un sabiedriskajās apspriedēs atbilstoši 2009. gada 25. augusta Ministru kabineta noteikumos „Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā” noteiktajam. Organizēt plānošanas sesiju novada iedzīvotājiem un ārējiem ekspertiem.

6. Noteikt prasības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādātājam:

6.1. sadarboties ar Ērgļu novada pašvaldības domes apstiprināto vadības grupu;

6.2. organizēt un vadīt darba grupu sanāksmes un diskusijas, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku sabiedrības līdzdalību;

6.3. prezentēt ilgtspējīgas attīstības stratēģijas projektu (1. redakcija) vadības grupai pirms tā iesniegšanas Ērgļu novada pašvaldības domē, kas sniedz savu atzinumu par attīstības programmas 1. redakciju;

6.4. pirms ilgtspējīgas attīstības stratēģijas projekta iesniegšanas Vidzemes plānošanas reģionam to iesniegt vadības grupai;

6.5. ilgtspējīgas attīstības stratēģija ir izstrādājama kā lakonisks, vizuāli izteiksmīgs dokuments vienā sējumā, kura apjoms nepārsniedz 20 lappuses;

6.6. ilgtspējīgas attīstības stratēģijas gala redakcija jāiesniedz iesietā veidā 4 eksemplāros un elektroniskā formātā 1 eksemplārā, teksta daļu iesniedzot ar MS Word palīdzību rediģējamā formātā un grafisko daļu – ĢIS formātā, kā arī JPG, GIF vai PNG formātā.

7. Noteikt ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes laika grafiku:

7.1. 1. redakcijas izstrāde – 2012. gada aprīlis – septembris;

7.2. 1. redakcijas sabiedriskā apspriešana – 2012. gada oktobris – novembra sākums;

7.3. gala redakcijas izstrāde – 2012. gada novembris;

7.4. saskaņošana ar Vidzemes plānošanas reģionu – 2012. gada decembris – 2013. gada janvāris;

7.5. ilgtspējīgas attīstības stratēģijas apstiprināšana – 2013. gada janvāra beigās.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre **A. Rozenberga**

Bibliotēku nedēļa Ērgļu bibliotēkā

Saulīte silda un priecīgi sasauca gājputni. Tātad pavasaris ir klāt!

Kā katru gadu aprīļa mēnesī, visās Latvijas bibliotēkās notiek Bibliotēku nedēļa. Šogad tā ir no 23. līdz 29. aprīlim.

Ērgļu bibliotēkā šajā nedēļā:

24.04. „Uzdāvini bērnam prieku” – aicinājums uzdāvināt mazajiem bibliotēkas apmeklētājiem jaunu vai mazlietotu galda spēli, puzzle, rotaļgrāmatīņu, lasāmgrāmatīņu...

25.04. „Iepazīsimies...” bibliotēkā viesojas PII „Pieņēnīte”.

„Vecmāmiņ, palasi man pasaku!” pēcpusdienā mazbērniem un vecmāmiņām.

26.04. „Jauno grāmatu diena” plkst.14.00 – bērniem, plkst.16.00 – pieaugušajiem.

27.04. Bērnu darbu izstāde „Mana

sapņu bibliotēka” – interesantāko darbu vērtējums un autoru apbalvošana (izstāde bibliotēkā apskatāma no 21.04 līdz 30.04).

No 23.04. izstāde par bibliotēkas darbību senāk „**Tā tas bija...**”

Visu nedēļu lasītāji – parādnieki – aicināti atdot „aizmirstās” bibliotēkas grāmatas. Soda nebūs!!!

Vēl gribu informēt, ka bibliotēka ir saņēmusi grāmatu dāvinājumu no Valdas Liepiņas (Austrālija). Dāvinājumā ir latviešu trimdas autoru darbi (A. Eglītis, I. Grebze, A. Dziļums, J. Veselis u.c.). Ar grāmatu sarakstu var iepazīties bibliotēkā.

Lai silts un priecīgs viesiem pavasaris!

Sarmīte Dreiblate,
Ērgļu bibliotēkas vadītāja

Ziņas no Jumurdas bibliotēkas

30. martā Jumurdas bibliotēkā noslēdzās dambretes turnīrs un tika sveikti uzvarētāji, kā arī balvas saņēma ikviens dalībnieks.

Dambrete ir lieliska galda spēle, kas reizē ir pārbaudījums spēlētāja uzmanībai, attapībai un prāta veiklībai. Dalībnieki pārstāvēja dažādas vecuma grupas, kopvērtējumā labākie:

1. vieta – Milne Staņislava

2. vieta – Opincāne Agita

3. vieta – Lapsa Intars.

Aprīļa pirmajā nedēļā bibliotēkā varēja iepazīties ar izstādes „Lieldienu zaķi gaidot” materiāliem un cītīgi gatavoties Lieldienu viktorīnai.

Laikā **no 23. līdz 29. aprīlim** Latvijā notiek Bibliotēku nedēļa, kuras

vadmotīvs šogad – Bibliotēkas draugi. Bibliotēku nedēļa Latvijā tiek atzīmēta kopš 1997. gada, kad pirmo reizi to organizēja pēc Latvijas Bibliotekāru biedrības ierosinājuma. UNESCO, cildinot grāmatas un to lasīšanu, 1996. gada 23. aprīli pasludināja par Pasaules grāmatu un autortiesību aizsardzības dienu. Latvijā un pasaulē ir nostiprinājusies tradīcija **23. aprīlī** – Svētā Jura vai latviešiem Jurgu dienā – **dāvināt grāmatas un rozes**. Šī tradīcija ir atceļojusi no Spānijas provinces Katalonijas, kur līdz pat mūsdienām ir dzīva leģenda par Svēto Juri, kas pārvarēja tumsonību un māņticību, izglāba princesi no pūķa nagiem. Vietā, kur ievainotā pūķa asins skāra zemi, uzplauka sārta roze.

Jumurdas bibliotēkā Bibliotēkas nedēļas laikā varat uzzināt informāciju par bibliotēku pakalpojumiem

un aktualitātēm. Piedāvājam:

☞ Izstāde „Senās atklātnes un foto” – Vēstures liecības līdz 1945. gadam.

☞ „Ilzei Indrānei – 85” – Literatūras izstāde un diskusija par rakstniecības darbiem.

☞ Lasītāju aptauja: „Bibliotēkas vieta manā ikdienā šodien un nākotnē”.

Bibliotēkas fonds ir papildinājies ar jaunu grāmatu klāstu. Aicinā arī izmantot mūsdienu tehnoloģijas iespējas un iepazīties, un atrast sev vajadzīgo grāmatu ar interneta palīdzību, apmeklējot bibliotēku kopkatalogu, kuru atrodam pēc adreses:

http://madona.biblioteka.lv/Alise4i_50/

Uz tikšanos bibliotēkā.

V. Birkenšteine,
Jumurdas bibliotēkas vadītāja

Redakcijas sleja

Sveiks, lasītāj!

Kas, tavuprāt, ir tas, kas iezīmē gadalaiku miju? Vai tas būtu kalendārs, astroloģiskais planētu novietojums kosmosā, laika apstākļi vai arī dabā norisošie procesi?

Ir aizvadītas Lieldienas, svētki, kuriem gandrīz ikkatrs ir atradis sev vistuvāko nozīmi. Un pavasaris ir kā simbols, kurš apzīmē jaunas dzīvības rašanos, atdzimšanu un arī jaunu iespēju. Iespēju būt tādām, kāds tu vēlies būt, jo katram no mums ir dota brīvība izdarīt savu izvēli pašam.

Skolā šis mēnesis varētu būt dēvējams par ciemiņu mēnesi, jo Ērgļu vidusskolā un arodvidusskolā notika Iniciatīvu diena, kad šurp tika aicināti visi šeit mācīties gribētāji, arī šogad Ērgļus apmeklēja jaunieši no Norvēģijas, skolā viesojās dažādi lektori. Vēl Ērgļu vidusskolā tika izsniegti diplomu tiem, kuri izrādījuši izteiktu progresu mācībās. Un notika daudz kas cits.

Tuvojas mācību gada noslēgums, tādēļ ir jāsāk pielikt pūles, veicot skolotāju uzdevumus. Bet kurš tad grib mācīties, kad aiz loga vīd plaukstošās dabas burvība un sijājas maigi saules stari, ausis pieskandina raibo putnu treļļi.

Sākas laiks, kad jāveic pirmie dārza darbi, tā liekot pamatus bagātīgai rudens ražai. Pavasarī saproti to, cik ātri iet laiks, jo tik tikko vēl aiz logiem krāsojās rudens lapas un putināja, bet nu jau plaukst ziedi un upju krastos putni vij līgzs.

Vēlu jums neapskurbt pavasara ziedu smaržā un neļaut vējam aizraut sevi līdzī. Pastāviet par savu viedokli, bet dariet to gudri, neuzspiežot to apkārtējiem, jo tikai tas, kas uzklausa citus, pats tiks sadzirdēts.

Krista Kalniņa

Īsziņas

- 4. aprīlī – informācijas diena kaimiņu skolu skolēniem
- 5. aprīlī – D. Pandera lekcija „Īsta mīlestība gaida”
- 6. - 9. aprīlis – Lieldienas
- 10. aprīlī – Lieldienu olu ripināšana
- 13. aprīlī – LIZDA dziedošo skolotāju pasākums „Tas nav pasaules gals” Lauterē
- 18. aprīlī – mazo ZPD prezentācija Sausnējas pamatskolā
- 20. aprīlī – Lielās Talkas diena
- 28. aprīlī – skolu koku sadziedāšanās Cesvainē

Ērgļu vidusskolas skolēnu domes akcijas „ARĪ ES VARU BŪT IZCILNIEKS” 3. posma rezultāti (janvāris, februāris)

Izteikto atzinību sadalījums pa klašu grupām:

5. klasē – Agita Rūnika – dabaszinībās, Kitija Ratniece – vēsturē;

6. klasē – Monta Kurzemiece – dabaszinībās, Niks Grīnbergs – sociālajās zinībās un vēsturē;

7. klasē – Edijs Vasks – matemātikā un sportā;

8. klasē – Niks Jegorskis – matemātikā un literatūrā; Līva Āboliņa-Ābola – ģeogrāfijā, Sabīne Svilpe – fizikā, Valters Semjonovs – ķīmijā, Evija Suseja – bioloģijā;

9. klasē – Jurgis Ļaudaks – matemātikā, Sintija Reinholde – latviešu valodā;

12. klasē – Gunda Lūse – matemātikā, Elīna Bugne – literatūrā.

Veiksme Vidzemes reģiona ZPD konferencē

15. martā Valmierā notika Vidzemes reģiona 3. skolēnu zinātniski pētniecisko darbu konference. Tajā tika prezentēti 135 vidusskolēnu darbi. Ērgļu vidusskolu šajā konferencē pārstāvēja divi 11. klases skolēni – Aiga Vorobjova ar darbu „Dažas ķermeņa valodas izpausmes atsevišķās angļu valodas stundās Ērgļu vidusskolā” (darba vadītāja – angļu valodas skolotāja Ginta Ādamsonē) un Jānis Semjonovs ar darbu „Stikla veidi un to fizikālās īpašības” (darba vadītāja – fizikas skolotāja Anna Ieleja).

Konferenci atklāja Valmieras pilsētas mērs Inesis Boķis. Labus vēlējumus teica Vidzemes Augstskolas rektore, asociētā profesore Vija Daukste. Tālāk darbs noritēja sekcijās. Katram dalībniekam bija jāprezentē savs darbs, jāatbild uz komisijas jautājumiem. Gan Aiga, gan Jānis savus darbus prezentēja pārliecinoši, ziņoši. Piedalīšanās konferencē bija ne tikai paveiktā rezultātu parādīšana, bet zināma pieredze arī pašiem dalībniekiem. Aiga saka: „Kad

skolotāja paziņoja, ka man būs jābrauc pārstāvēt savu darbu uz zinātniski pētniecisko darbu konferenci Valmierā, jutos ļoti sanervozējusies. Pirmā doma, kas iešāvās prātā, bija par nebraukšanu. Tomēr ar klases audzinātājas iedrošinājumiem un uzmundrinošajiem vārdiem sapratu, ka tas ir pārāk liels un nozīmīgs pasākums, lai uz to neierastos.

Braucot uz Valmieru un gaidot konferenci, jutos ļoti satraukta, taču, kad pienāca mana kārta prezentēt darbu, nomierinājos. Šī zinātniski pētniecisko darbu konference man deva lielu pieredzi, kas neapšaubāmi noderēs turpmākajos gados, kad studēšu augstskolā. Tomēr pats galvenais – jutos lepna un priecīga par to, ka varēju pārstāvēt savu skolu un tās vārdu, kā arī atvest sava darba vadītājai – angļu valodas skolotājai Gintai Ādamsonē atzinības rakstu par veiksmīgu zinātniski pētniecisko darbu vadīšanu. Bija vērts braukt uz šo ZPD konferenci.”

Arī sekciju komisijas atzinīgi novērtēja abu mūsu skolēnu darbus. Aiga sa-

ņēma Vidzemes reģiona 3. skolēnu pētniecisko darbu konferences atzinības rakstu. Jānis savā sekcijā uzrādīja otro labāko rezultātu, un viņa darbs tika izvirzīts uz Latvijas 36. Skolēnu zinātnisko konferenci. Paldies skolēniem un skolotājai Gintai par lieliski paveikto darbu.

Anna Ieleja, 11. klases audzinātāja

Konferencē “Iespēju Tilts izglītībai sākumskolā”

15. martā starptautiskajā izglītības konferencē „Iespēju Tilts izglītībai sākumskolā” Valmierā pulcējās vairāk nekā 400 sākumskolas izglītības speciālisti no visas Latvijas, kā arī izglītības politikas veidotāji un uzņēmēji, lai diskutētu par sasniegto un izvirzītu sasniežamus vīdējus un ilgtermiņa mērķus kvalitatīvai izglītībai Latvijā.

Jau otro gadu Ērgļu vidusskolas sākumskolas skolotājas Daiga Zača, Ieva Rota, Mudīte Kļaviņa, Sandra Stankeviča un Indra Diča mēroja ceļu uz Valmieru, lai piedalītos konferencē, kuru organizēja Valmieras dome un izdevniecība “Lielvārds”, sadarbojoties ar firmām, kas piedāvā interaktīvus mācību līdzekļus.

Piedaloties šādā pasākumā otro reizi, bija iespējas salīdzināt un izvērtēt dzirdēto. Tā kā konferencē dalībniekiem, atgriežoties mājās, ir jāveic tās izvērtē-

šana, tad personīgi man šķita, ka organizētāji ir ieklausījušies manos ierosinājumus un vērtējumā, ko izteicu iepriekš.

Kāpēc ir vērts braukt uz “Iespēju tiltu?”

Pirmkārt, organizētāji piedāvā garu, bet interesantu dienas kārtību. Konferencē gaitā var iepazīties ar moderniem mācību līdzekļiem. Pieaicinātie lektori lika aizdomāties, kādi būs mūsu skolēni, ieējot darba tirgū.

Pasākuma vidusdaļa bija aizpildīta ar līdzdalību dažādās darbnīcās. Tās katrs varēja izvēlēties atbilstoši savām interesēm. Man interesanti bija iepazīties ar “Lielvārda” sagatavoto jauno mācību komplektu sešgadīgajiem, jo rudenī strādāšu ar 1. klases skolēniem, kuru sagatavošana skolai ir notikusi atšķirīgāk no iepriekšējiem gadiem. Vairākas darbnīcas bija dabaszinību jomā, ak-

centējot pētniecisko darbību un eksperimentēšanu.

Prieks, ka Valmieras pamatskolas skolotāji strādā plašās, gaišās, modernās aprīkotās telpās un apmēram 400 konferencē dalībnieki varēja pilnvērtīgi darboties.

Konferences nobeiguma daļā tika organizēta paneldiskusija. Izrādījās, ka ne tikai Latvijā, bet arī Lielbritānijā, Austrijā, Vācijā maz skolēnu izvēlas saistīt savu nākotni ar dabaszinībām. Apgāda “Lielvārds” pārstāvji konferencē nobeigumā rosināja dalībniekus izteikt viedokli par ieteicamajām pārmaiņām izglītības jomā.

Patīkami sajaut Valmieras domes ieinteresētību un izpratni, ka sākumskolas skolēni būs rītdienas darba devēji un nodarbināti.

Ērgļu zonas bioloģijas olimpiādes rezultāti

7. kl. grupā

1. vieta – Kalvis Kaļva – Ērgļu vsk.
2. vieta – Adīna Blaua – Ērgļu vsk.
3. vieta – Daniela Bajāre – Vestienas p-sk.

8. kl. grupā

1. vieta – Klinta Bičevska – Vestienas p-sk.
2. vieta – Evija Dāve – Vestienas p-sk.
3. vieta – Dagnis Koskevičs – Vestienas p-sk.

Sākumskolēni olimpiādē

Jau februārī, satiekoties sākumskolas skolotāju sanāksmē, saņēmām ielūgumu no Ļaudonas kolēģēm. Divi draiski zaķēni Pauks un Šmauks uzaicināja 3. un 4. klašu skolēnus 23. martā piedalīties mācību priekšmetu olimpiādē matemātikā, latviešu valodā un dabaszinībās. Arī skolotājiem bija mājasdarbs – sagatavot uzdevumus ceturtklasniekiem dabaszinībās. Te paldies par vērtīgiem padomiem varu pateikt ne tikai savām kolēģēm Mazajā skolā, bet arī Baiba Kaļvai.

Un tad kādā saulainā marta piektdienā devāmies ceļā. Autobusā sēdēja seši mazliet satraukti mūsu skolas bērni: Ieva Radzvilaviča, Marta Štila, Endija Dalbiņa, Ance Ludborža, kā arī Ralfs Bolzans un Jānis Serovs.

Pauks un Šmauks mūs mīļi sagaidīja, izvingrināja un sacienāja ar burkāniem. Tad jau laiks bija parādīt savas zināšanas. Kamēr bērni cītīgi strādāja, skolotājas darbojās Ļaudonas vidusskolas bibliotēkārē Dzintras vadītājā dekupāžas darbnīcā. Pēc pusdienām bērņus izklaidēja abi “zaķi”, bet tad „galvas kūpeja” pedagogiem. Nācās rūpīgi izlasīt un izvērtēt paveikto.

Prieks, ka mūsējie bija pratuši sevi parādīt no labākās puses: Marta Štila ar puspunkta pārsvaru ieguva 1. vietu latviešu valodas olimpiādē, bet Ieva Radzvilaviča un Endija Dalbiņa ir otrās vietas ieguvējas matemātikā un dabaszinībās. Arī pārējie bērni startēja ļoti labi. Jāpiebilst, ka katram bija jāsaņem 6-7 citu skolu vienaudziem.

Līdzdalība šāda veida pasākumā dod jaunu pieredzi un jaunus draugus. Paldies arī vecākiem par atbalstu!

Daiga Zača un Sandra Stankeviča

Arī citas skolēnu brīvlaika dienas tika aizpildītas, apmeklējot tālākizglītības kursus, nodarbojoties bērnu darbnīcā nākamajiem pirmklasniekiem un gatavojoties pēdējām darba cēlienam pirms vasaras brīvdienām.

Sandra Stankeviča

Iniciatīvu diena Ērgļos

Šī gada 4. aprīlī Ērgļu vidusskolā un Ērgļu arodividusskolā notika Iniciatīvu diena, kuras mērķis bija parādīt mūsu novada un kaimiņu novadu jauniešiem, ko skolēni paši var izdarīt ar savām „rociņām”, ko var iemācīt citam, cik daudz varam paveikt kopā, diskutēt par pozitīvo mācībām netālu no mājām, skaistās klasēs, ar prasmīgiem skolotājiem, kuri mūsu jauniešus sagatavo par lieliskiem savu profesiju pārstāvjiem. Uz kopīgu darbošanos ieradās J. Zālīša Sausnējas pamatskolas, Bebru pamatskolas, Inešu pamatskolas, Vestienas pamatskolas un Bērzaunes pamatskolas skolēni.

Šīs dienas vadītāji bija mūsu pašu jaunieši gan no Ērgļu vidusskolas 9. klases, gan no Ērgļu arodividusskolas savu profesiju pārstāvji.

Pirmajā dienas daļā jauniešiem ķīmijas skolotāja Ilze Enģe, bioloģijas skolotāja Baiba Kaļva un fizikas skolotāja Anna Ieļa ar saviem palīgiem bija sagatavojuši mazus „eksperimentus”, mazus vizuālus priekšnesumus, lai jaunieši izmēģinātu sarežģītās un interesantas ierīces Ērgļu vidusskolā eksakto priekšmetu kabinetos, cik viegli jauniešiem ir mācīties, ja pats var pielikt savu roku pie eksperimentiem laboratorijās. Papildus mazajai ekskursijai pa kabine-

tiem jauniešiem bija jāaizpilda „Mantu medību lapa”, kura lika pievērst uzmanību ne tikai skolotāju teiktajam un rādītajam, bet arī pašiem iepazīt skolu savām acīm.

Iniciatīvu dienas otrā daļa turpinājās Ērgļu arodividusskolā. Ekskursijā pa arodividusskolu ciemiņi un saimnieki apmeklēja viesu apkalpošanas klasi, redzēja pēc Lieldienu tematikas klātos galdus, atpazīna katram dzērienam atbilstošās glāzes un galda piederumus. No sk. L. Melderes stāstītā iepazīnāmies ar viesmīļa profesijas darba specifiku, mācību virtuvē – ar darba apstākļiem, aprīkojumu un iespējām. Topošais viesmīlis Uģis Ozoliņš iepazīstināja ar savu pozitīvo pieredzi.

Vides kabinetā skolas administrācija un bijušais skolas prezidents sagaidīja viesus, tuvāk pastāstīja par iespējām mācīties un apgūt profesiju Ērgļu arodividusskolā. Tālāk sekoja praktisks darbs gulbūves, arboristu un pavāru darbnīcās. Skolotājas A. Albrantes un direktora A. Spaiļes vadībā interesenti guva priekšstatu par koku kā dzīvu organismu, iepazīnās ar arboristu aprīkojumu, bija iespējas uzvilkt sedlus, ķiveri un uzkāpt kokā 1,5 – 2 m augstumā.

Celtniecības darbnīcā skolēni gatavoja putnu būriņus, pabeidza meistarot

ESF
EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

EIROPAS SAVIENĪBA

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

iesākto suņu būdu, izjaukt un salikt aku grodu baļķus, kā arī guva priekšstatu par darba specifiku angāros. Skolotāju E. Pūces, M. Pūces un asistentu vadībā gulbūves darbnīcā ritēja spraigs darbs.

Pavāru darbnīcā katrs varēja izpausties, radot tortes garnējumu, skolēni veidoja dažādus veidojumus – rozes, sniegavīrus u.c. dekorējumus. Kopā sanāca meistaradarbs! Torti greznoja triju krāsu rotas. Paldies ēdienu gatavošanas darbnīcas vadītājam V. Začai, I.Kļaviņai, lellei Lupei – A. Čakšai un asistentei K. Začai par darbu!

Diena bija saspringta un pilna ar pozitīvām emocijām.

Dienas noslēgumā jauniešiem bija iespēja savas pozitīvās emocijas izlikt uz āru Ērgļu vidusskolas sporta zālē – sporta atrakcijā. Pēc sporta aktivitātēm un pozitīvo emociju izlikšanas uz papīra jaukās dienas noslēgumā katram dalībniekam tika kūkas gabals, ko paši jaunieši Ērgļu arodividusskolas kūkas cepšanas darbnīcā bija izcepuši un izgreznojuši.

Projekta „Atbalsts jauniešu sociālās atstumtības mazināšanai Ērgļu novada izglītības iestādēs” Nr. 2011/0052/1DP/1.2.2.4.2/11/APIA/VIAA/092 viens no uzdevumiem ir rosināt jauniešiem uzņemties iniciatīvu, darboties, radīt, prast izvēlēties profesiju atbilstoši savām spējām un, protams, sadarbojoties citam ar citu, ne tikai savas skolas ietvaros, bet gan mācīties to darīt plašāk.

Mums radās daudz interesantu ideju turpmākajam darbam. Uz tikšanos nākamgad!

Projekta darba grupa: Inese, Gunita, Kaiva, Indra, Inīta, Kristīne, Evija

Labdarības pasākums „No Meteniem līdz Lieldienām” Ērgļu arodividusskolā

Ērgļu arodividusskolā 28. marta pēcpusdienā projekta „Atbalsts jauniešu sociālās atstumtības mazināšanai Ērgļu novada izglītības iestādēs” Nr. 2011/0052/1DP/1.2.2.4.2/11/APIA/VIAA/092 ietvaros sadarībā ar Ērgļu arodividusskolas skolotājiem – I. Maltavnieci, A. Rozenovu, P. Kārklīņu, aktīvi darbojoties mūzikas terapijas nodarbību vadītājai V. Krūmiņai un ēdienu gatavošanas darbnīcas vadītājai V. Začai, notika labdarības pasākums „No Meteniem līdz Lieldienām”, kurā jaunieši mācījās cept pankūkas, sadarboties darbu plānošanā, gatavošanā un cienāt savus skolas biedrus un pasākuma dalībniekus.

Pasākumā paralēli dažādām atrakcijām tika ceptas pankūkas un vārīta dabīgo zaļu tēja. Pavāru komandas uzdevums bija diezgan sarežģīts un darbietilpīgs, jo bija jāizcepa apmēram 300 pankūkas, vienāda biežuma un apjuma. Pats interesantākais bija mīklas gatavošana. Tas bija diezgan jautri, jo

mīklas daudzums bija liels, miltu iemaisīšana – sarežģīta, lai neveidotos kunkulī. Komandas sastāvs mainījās, jo cepšanas process bija ilgs, jaunieši cits citam palīdzēja, izstāstot cepšanas nianšes, piemēram, eļļu uz pannas vajag nedaudz liet, un mīklas masa jālej tikai puse no kausiņa, lai būtu plānāka un ātrāk izceptos.

Daudzi jaunieši pirmo reizi izspēlēja mūsu vecmammu senās spēles – „Krup-

ESF
EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

EIROPAS SAVIENĪBA

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

ja lekšana”, „Gurķa mešana”, „Kur braucati, sīki putni”. Kopā dziedātās dziesmas bija tik skanīgas, ka pat sadzirdējām pirmo gājputnu atgriešanās kļausmas.

Vislielākais gandarījums bija tas, ka kopā izdevās interesanti pavadīt savu brīvo laiku, gan dziedot, gan izprotot seno rotaļu būtību, gan sajūtot kopību pie saimes galda ar izceptajām pankūkām un pašu gatavoto ievārījumu un zaļu tēju. Jūtam, ka sāk darboties jauniešu savstarpējā atbalsta forma „Jaunieši jauniešiem”.

Ērgļu arodividusskolas pedagoģiskā un atbalsta personāla grupa: Inīta, Evija, Kristīne

Lieldienu labdarības pasākums

Projekta „Atbalsts jauniešu sociālās atstumtības mazināšanai Ērgļu novada izglītības iestādēs” Nr. 2011/0052/1DP/1.2.2.4.2/11/APIA/VIAA/092 aktivitātēs ir paredzēts veidot labdarības pasākumus apkārtējos pensionātos, kad jau-

nieši dāvina pulciņu nodarbībās izgatavotās lietas pensionātu iemītniekiem, kā arī palīdz radīt svētku un mājas sajūtu, tādējādi mācoties izprast līdzjūtības, izpalīdzības nepieciešamību.

Zaļajā ceturtdienā mēs, Ērgļu vidus-

ESF
EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

EIROPAS SAVIENĪBA

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

skolas pēcpusdienas grupas audzēkņi un audzinātāja, devāmies labdarības pasākumā uz Ērgļu veselības un sociālās aprūpes centru ieskandināt Lieldienu pavasari. Skolēni bija sagatavojuši pavasarīgus sveicienus centru iemītniekiem – logu dekorus un sīpolu mizās krāsotas olas, ko dāvājam katrā istabā. Pensionātā palīdzējām sagatavot olas krāsošanai. Skolēni svētkiem par godu bija iemācījušies dzejoļus un dziesmas, ar ko labprāt priecēja klausītājus. Kopumā šis pasākums bija emocionāli bagāts gan apciemotajiem, gan mums – ciemiņiem.

Bija prieks radīt svētku sajūtu un solījāmies to darīt vēl citos svētkos.

Paldies veselības un sociālās aprūpes centru vadītājam par saldajiem Lieldienu sveicieniem!

Kaiva Bukovska

Lekcijas Ērgļu vidusskolā – liels zināšanu avots

No kā cilvēki mācās? Tas ir retorisks jautājums, uz kuru es atbildētu: „No nebeidzamās dzīves sniegtās pieredzes.”

Skolotāji mācību stundās iepazīstina mūs ar teoriju, dabaszinību priekšmetos arī ar eksperimentālo pusi. Tomēr tur mēs negūstam pieredzi, kas saistīta ar mūsu fizisko un garīgo veselību.

Aprīļa sākumā Ērgļu vidusskolā skolēniem bija iespēja apmeklēt kineziologa Visvalža Bebrīša un biedrības „Īsta Mīlestība Gaida” pārstāvja vadītās lekcijas.

Kinezioloģija ir medicīnas nozare, kas nosaka, ārstē funkcionālos organisma traucējumus, tos diagnosticējot ar muskuļu testēšanas metodi. V. Bebrīšs ar to iepazīstināja skolēnus viņiem viegli uztveramā valodā, tādā, kādu ikdienā lieto liela daļa jauniešu. Ar šādu metodi noteikti vismaz uz nelielu laiku periodu ir iespējams piesaistīt un noturēt jauniešu uzmanību. Tādā veidā viņš savā ziņā lika apdomāt to, kā mēs runājam un pasniedzam sevi apkārtējiem. Tā radās atklāsmes, ka „modernais” runas veids nemaz nav tik patīkams, kad pašam nākas tādu uz klausīt.

V. Bebrīšs atgādināja, ka patiesībā par to, kas ar mums notiek un kā mēs jūtamies, galvenokārt esam atbildīgi

mēs paši, jo mūsu izdvestie vārdi (it īpaši melošana), skaņas un pat domas ietekmē mūsu ķermeņa muskuļu darbību.

Pārstāvis no biedrības „Īsta Mīlestība Gaida” iedrošināja jauniešus, pirms stāties tuvākās attiecībās ar kādu, patiešām apdomāt visus par un pret un būt atbildīgiem par savas rīcības sekām. Viņš atgādināja par to, ka katram no mums ir dota iespēja mainīties un būt laimīgam, ir jāspēj pastāvēt par sevi un nevajag ļaut citiem negatīvi ietekmēt lēmumus, kuri katram pašam šķiet svarīgi. Un vēl varējām apdomāt, ko tad īsti nozīmē vārds mīlestība.

Kopumā šīs lekcijas bija daudzpusīgas. Pamatskolas skolēnus noteikti tās ietekmēja vispēcīgāk, jo tika runāts par aktuālām tēmām un lēmumiem, kuri viņiem ir vēl tikai priekšā. Protams, arī vidusskolēni ieguva nenovērtējamu materiālu pārdomām.

Manuprāt, šīs lekcijas mums atgādināja to, ka ir pašiem jābūt harmonijā ar sevi gan fiziski, gan arī emocionāli, lai varētu dzīvot laimīgi un sabalansēti, ka mūsdienu jauniešiem ir jāiemācās izvērtēt savas prioritātes un rīcības sekas.

Krista Kalniņa 12.

Ir jāizvēlas pašiem

Intervija ar Per Kristian Løve, Norvēģijas Vasarsvētku draudzes komitejas bērnu un jauniešu nodaļas pārstāvi. (Løve – norvēģu valodā nozīmē lauva.)
Ko tu pašlaik dari, kāda ir tava profesija?

– Mājās Norvēģijā es strādāju Vasarsvētku draudzes komitejas bērnu un jauniešu nodaļā.

Kā tu ieguvi šo darbu?

– Šo darbu es ieguvu tikko, pirms diviem mēnešiem, ar savas baznīcas, kur esmu strādājis kā brīvprātīgais, piedāvājumu. Tur arī sapazinājos ar dažādiem cilvēkiem, veidoju sakarus. Un viņi man piedāvāja šo darbu.

Kāds ir tavi galvenie darba uzdevumi?

– Mans galvenais uzdevums ir pārliecināties, ka bērnu un jauniešu nodaļās draudzēs viss rit savu gaitu, jo Norvēģijā ir daudz draudžu, kuras atrodas attālos reģionos, un mēs uz tām dodamies neatkarīgi no tā, kur tās atrodas. Mēs esam viņu saikne ar baznīcu. Šis darbs ir saistīts ar ceļošanu.

Kādi ir pirmie iespaidi, kuri tev radās, ierodoties Latvijā?

– Esmu šeit bijis jau piecas reizes, Latvija ir pārsteidzoša valsts, jo šejieni attieksme atšķiras, lai kur arī tu ietu. Es nāku no Norvēģijas, kur mums ikdienā visapkārt ir daudz dažādu materiālo vērtību, un mums patīk domāt, ka mums ir pieejams viss. Bet, kad tu ierodies Latvijā un redzi, ka cilvēkiem ne vienmēr ir dažādi mantiskie labumi, bet tik un tā viņu dzīves ir piepildītas ar dzīvesprieku, tad tava pasaules uztvere krasi mainās, tai skaitā arī manējā.

Kā tev patīk Ērgļu vidusskola?

– Tā ir jauka, un mēs esam šeit pārņakšpojuši. Mēs bijām stundās, satikām šejienes jauniešus. Visi ir ļoti laipni un cenšas pārliecināties, vai mums kļājas labi.

Kādi ir jūsu plāni šai apciemojuma reizei?

– Šeit mēs gribam kļūt par daļu no sabiedrības, iepazīt jūsu kultūru. Tiks rīkotas sanāksmes, kurās mēs pastāstīsim par to, ko mums pašiem ir sniegusi ticība Jēzum un Dievam. Dalīsimies tajā ar ērgļeniešiem. Esam šeit bijuši jau četras reizes. Mēs esam, var teikt, jau iemīļējuši šo vietu, cilvēkus. Plānojam doties pie cilvēkiem, piemēram, uz bērnodār-

ziem, dažādām skolām un viņiem pastāstīt, kas tad īsti ir mūsu ticība.

Vai jūs šeit svīnēsiet Lieldienu?

– Agrāk, kad Lieldienu periodā atrodos mājās Norvēģijā, devos uz baznīcu, neitika bez olu krāsošanas un atbilstošām dekorācijām dzeltenā krāsā. Bet kopš 2000. gada Lieldienu esmu pavadījis, ceļojot pa Igauniju, Itāliju un Latviju. Mēs pašreiz nesvinam Lieldienu to klasiskajā izpratnē, tagad to laikā mēs braucam šurp, stāstām par Jēzu, savu pieredzi un tādā veidā godinām un pieminam to, kam ticam.

Vai, tavuprāt, visiem bērniem būtu jātic Dievam, vai arī ticībai jāsiglabājas kā brīvai izvēlei?

– Protams, ka tā ir cilvēka brīvā griba, kam pievērsties, jo Bībelē ir rakstīts, ka Dievs radīja izvēles brīvību. Un, ja cilvēki nevēlas ticēt, tad tā ir viņu izvēle. Mēs tikai gribam dalīties ar savu pārliecību, un bērniem un jauniešiem ir pašiem jāizvēlas, mēs neko neuzspiedīsim. Viss paliks katra paša rokās, ko pieņemt un ko ne, bet, cerams, ka mums vismaz izdosies atstāt pozitīvu iespaidu.

Vai jūs atgriezīsities Latvijā?

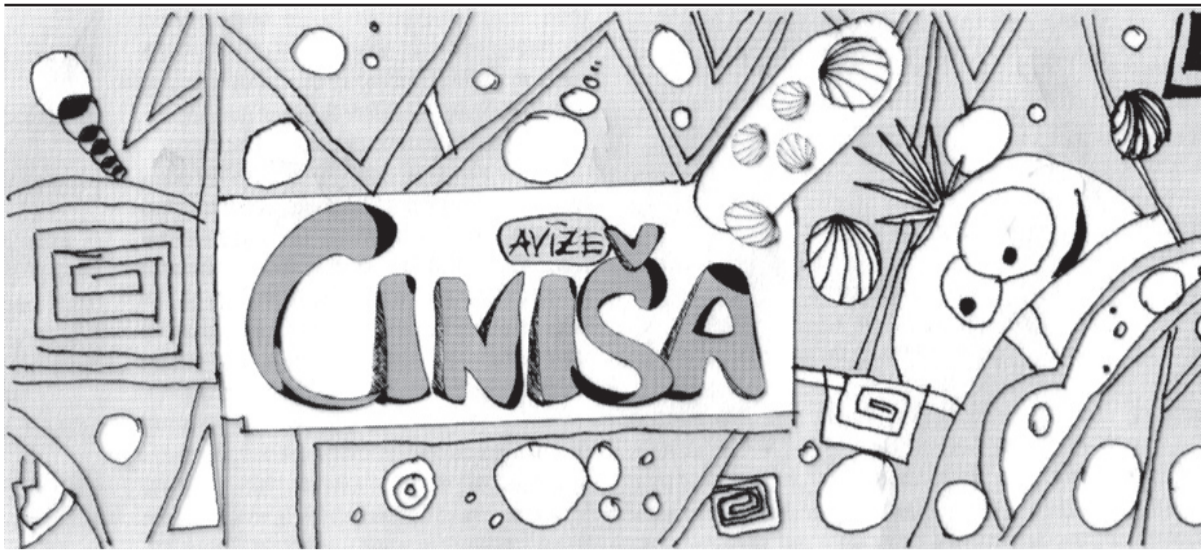
– Pagājušogad mēs šeit viesojāmies Lieldienās, mēnesi pēc tam un arī oktobrī. Neesam vēl runājuši par nākamogadu, bet mums patiešām ir iepatikusies šī vieta un cilvēki, esam atraduši jaunus draugus. Nevēlos apsolīt, ka atkal atbrauksim, bet tas ir ļoti iespējams.

Krista Kalniņa 12.

“Skolas Ziņu” turpinājums nākamajā lpp.

“Skolu Ziņas”

Redaktore – Kristīne Ikerte 12. kl., Krista Kalniņa 12. kl. Izdevējs: Ērgļu novada dome. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA “Madonas poligrāfists”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Metiens 600 eksemplāri

Skolu literārā avīze

2012. gada aprīlis Nr.4 (87)

“Skolas Ziņu” turpinājums

Studiju laiks ir pats labākais posms dzīvē

Intervija ar Ērgļu vidusskolas absolventu DAGNI VASKU, kurš skolu absolvēja 2011. gadā.

Kurā mācību iestādē tu pašreiz iegūsti izglītību?

– Pēc vidusskolas pabeigšanas bija jāpieņem viens no manas dzīves smagākajiem lēmumiem – atrast labu un man piemērotu universitāti. Tā nu es galu galā izvēlējos Rīgas Tehnisko universitāti. Galvenie iemesli bija budžeta vietas un tas, ka nevienā citā universitātē nav tādas studiju programmas, kādu vēlējos studēt. Mana prioritāte bija iekļūt RTU Būvniecības fakultātes studiju programmā – transportbūves, kas saprotamā valodā nozīmē ceļu un tiltu inženierija. Konkursos no 50 budžeta vietām es ierindojos 36. vietā un ieguvu iespēju studēt par valsts apmaksātajiem līdzekļiem.

Kāda būs tava kvalifikācija pēc studiju beigšanas?

– To ir grūti pateikt, jo konkrēti mums neviens vēl neko nav teicis, kādu kvalifikāciju iegūsim un ko pratīsim darīt, bet katrā ziņā tas būs saistīts ar ceļu vai tiltu izveidi. Pirms uzsāku mācības, domāju, ka universitātē viss notiks ļoti mobilizēti un pārdomāti, taču pēc pusgada mācīšanās saprotu, ka ir ļoti daudz nesakārtotu lietu, kuras tiek vai arī nevar tikt atrisinātas ar studentu parlamenta palīdzību. Tādēļ man nav īsti skaidrības, kāda būs mana kvalifikācija.

Kādi bija galvenie faktori, kuri noteica tavu tālākās izglītības izvēli?

– Man bija tikai vidusskolas izglītība, un es sapratu, ka ar to nekādu labu darbu nedabūšu, tādēļ nolēmu turpināt izglītot sevi studējot. Mūsdienās darba tirgū nav nepieciešami cilvēki ar vidusskolas izglītību, arī ļoti vienkāršu darbu darītājiem ir nepieciešama laba izglītība.

Kā tu no studenta skatupunkta vērtē mācību procesu (tā uzbūvi, sa-

režģrtību utt.) šajā iestādē?

– Mācības savā ziņā nav grūtas, protams, ja apmeklē lekcijas un tām velta mazliet laika. Pasniedzēji ir katrs par sevi un viņiem nav nekāda sakara ar citiem priekšmetiem. Ja pasniedzējs pasaka, ka uz to datumu vajag darbu, tad darbam ir jābūt, un viņam neinteresē, ka tev arī eksistē citi priekšmeti.

Mācību process pats par sevi man liekas samērā aizraujošs, ir daudz praktisko nodarbību, kuras man tiešām interesē. Mācību priekšmeti saistās cits ar citu, un, mācoties vienu priekšmetu, tu arī iegūsti zināšanas, kuras noder citā priekšmetā. Manas mācības principā saistās ar fiziku, matemātiku un tādu kā ievirzi būvniecībā – specializētie priekšmeti. Universitātē semestra sākumā nav īpaši daudz jāiespringst uz mācībām, taču semestra vidū ir nedēļas, kad vienlaicīgi sakrīt ļoti daudz darbiņu, ka ar visiem nevar tikt galā un tad iestājas pussemestra depresija. Tāpēc pēc ļoti padarīta darba seko atpūta.

Ko tu iesaki tiem, kuri arī vēlas doties uz šo mācību iestādi (kādi mācību priekšmeti ir primārie, kāda veida mācību procesam jāgatavojas, cik patstāvīga ir vienas apguve, mājas darbi)?

– Tiem, kuri vēlas doties uz šo mācību iestādi, iesaku to darīt. Iesaku viņiem iesaistīties studentu pašpārvaldē, studentu parlamentā, kopsapulcē, domē vai kādā citā organizācijā, jo mācības ir tikai puse no tā, ko var darīt RTU, tie cilvēki, kuri plānos tikai mācīties, viņiem būs ļoti daudz brīvā laika, un viņi palaidīs garām ļoti daudz pieredzes, ko var iegūt, organizējot pasākumus, pieņemot sponsorus, domājot oriģinālas idejas un, pats galvenais, gūstot patīkamas emocijas kopā ar aktīviem cilvēkiem. Bet, lai vispār tiktu šajā universitātē, ir jāpievērš uzmanība matemātikai un fizikai un, protams, sekmīgi jānokārto eksāmeni šajos priekšmetos.

Kādi ir tavi paša laika gaitā izdarītie secinājumi par mūsdienas studenta dzīvi?

– Par šo tēmu es varētu ilgi un plaši daudz ko pastāstīt, bet, virspusēji izsakoties, studentu dzīve ir pats labākais posms, kurš būtu jāizbauda katram cilvēkam, – mācības pēc negulētas nakts, dzīve kopmītnēs, darbošanās studentu parlamentā, semināri nedēļas nogales garumā un vēl daudz kas cits, ko piedāvā studiju laiks.

Kā tu pašreiz vērtē savas izredzes iekļauties darba tirgū pēc absolvēšanas?

– Es par tām vēl vispār nedomāju, pagaidām plānoju, ka varētu pabeigt pirmo kursu un tad skatīties, kas notiks tālāk, jo nav zināms, vai es absolvēšu šo skolu un tas, vai turpmākās mācības mani interesēs. Katrā ziņā manas izvēlētas profesijas pārstāvji ir ļoti plaša profila speciālisti. Tā kā domāju, ka ar darbu viss būs kārtībā.

Dagnis Vasku izjautāja Krista Kalniņa 12.

Tīkšanās ar olimpīešiem (1. turpinājums)

Turpinām interviju ar Latvijas Olimpīešu kluba biedriem Raimonu Bergmani, Voldemāru Lūsi, Madaru Lidumu, Gundaru Upenieku (sākums „Skolu Ziņu” februāra numurā)

Kāda ir bijusi lielākā neveiksme jūsu karjeras laikā?

Raimonds Bergmanis: Beidzu svarcēlāja karjeru pēc traumas Sidnejas Olimpiskajās spēlēs. Pēc tam uzsmaidīja veiksme saistībā ar spēkavīru sacensībām.

Gundars Upenieks: Nagano Olimpisko spēļu stafetē neizdevās sašaut nevienu mērķi, nejutos gatavs startam, lai gan šī uzvara (6. vieta) bija karjeras augstākais sasniegums. Vēl reize, kad pasaules čempionātā stafetē aizmirsim pielikt slēpes, pēc tam video materiāls vismaz nedēļu tika rādīts Eurosport kanālā. Reiz pasaules kausā bija bieža migla un iepriekšējiem sešiem neizdevās sašaut mērķus, tādēļ tika apsvērta doma, – ja septītais dalībnieks aizšaus garām, sacensības tiks atceltas, bet man necaurredzamā miglā izdevās sašaut visus mērķus, tomēr galu galā ieguvu 20. vietu.

Voldemārs Lūsis: Reizes, kad bija iegūtas traumas, kuru rezultātā bija slikti starti pasaules čempionātā un Atē-

nu olimpiskajās spēlēs.

Kāds ir jūsu smieklīgākais atgadījums kā sportistam?

G.U.: Reiz treniņometnē Lietuvā, kurā bija pasaules līmeņa slēpotāji, vakarā bija diskotēka. Pats tai pat gadā gatavojos precēties, klēpi sēdēja nākamā sieva, bet blakus Jēkabs Nākums (tai laikā viņam bija gari mati). Kāds igauņu divcīņnieks viņam jautāja, vai var uzlūgt uz deju (rādījās uz J. Nākumu), un Jēkabs viņam atbildēja „I am a man!” (no angļu val. „es esmu vīrietis”). Vēlāk sportists esot nācis atvainoties.

V.L.: Bija gadījums, kad kopā ar R. Bergmani Sidnejas spēļu laikā dzīvojam vienā istabā – konteinerā.

R.B.: Ir reizes, kad nākas sastapt populārus cilvēkus ar zemu intelekta koeficientu, kad tiek uzdoti muļķīgi jautājumi, piemēram, „Cik tu vari pacelt no krūtīm?”, lai gan būtu jāsaka – atspiest. Ir tā, ja kurp dodos, piemēram, ar piecdesmit cilvēkiem, tad tieši man gadās, ka soma saplīst. Reiz dienu pirms izbraukšanas uz ASV divu stundu laikā saņēmu vīzu jaunā pasē, lai gan tolaik tā bija jāgaida pat gadu.

Vai nožēlojat savu izvēli sākt profesionāli trenēties konkrētajā sporta veidā?

R.B.: Nē, lai gan trīspadsmit gadu vecumā uz treniņiem bija uz vienu pusi jādos 2,5 kilometri.

G.U.: Nenožēloju, jo tas viss dzīvē ir sniedzis jaunas iespējas, un uzskatu, ka tieši tādēļ man ir dzīvē veicies.

R.B.: Tas ir milzu ieguvums.

Cik lielu atalgojumu jūs saņemat?

G.U.: Var teikt, ka neko, viss balstījās uz vecāku ieguldījumu. Kad tika izveidota olimpiskā vienība, tad izsniedza valsts priemijas, par kurām tika apmaksātas treniņometnes, ceļa izdevumi un galu galā nekas jau nepalika pāri.

V.L.: Mans aktīvās sportošanas laiks bija tāds, ka viss balstījās uz entuziasmu, vecāku atbalstu un privāto sponsoru palīdzību. Viens šķēps maksāja aptuveni 1200 latu.

(turpinājums nākamajā numurā)
Jautājumus un atbildes apkopoja Krista Kalniņa 12.

Uz bezgalību tiecoties

Ir pagājis jau viens mācību gads. Jāsaka godīgi – savā mūžā neesmu jutis nevienu gadu tik ļoti ātri paskrienam. Bet nu jau gandrīz ir maijs.

Mācos Latvijas Universitātes matemātikas bakalaura studiju programmā. Ir dzirdēts, ka šī esot viena no pašām grūtākajām programmām Latvijas Universitātē. Ejot uz turieni, es par to jau biju dzirdējis, bet ko tas nozīmē, sajutu šī mācību gada laikā.

Dzīvoju kopmītnēs pusminūtes gājienā no pašas fakultātes ēkas, tas man ir ļoti tuvi un ērti. Kopmītnēs atrasties sākumā bija bailes, jo nekad tajās nebiju dzīvojis, bet galu galā esmu kopā ar ļoti patīkamiem cilvēkiem.

Kā man ir gājis? Sākumā bija ļoti, ļoti grūti, dažas dienas pat bija jāmacās 7-10 stundas pēc lekcijām. Būtībā nebiju pieradis pie jaunās mācīšanas metodes, un arī nebija ne mazākās jausmas, ko prasa pasniedzēji, profesori vai lektori. Pirmais iespaids bija ārkārtīgi smags. Pirmajā īstajā lekcijā asociētais profesors Mihaels Belovs ienāca un uzdeva vienu jautājumu, vai mēs esam pirmās kursas. Pēc tam uzreiz sāka rakstīt uz tāfeles. Pirmajā lekcijā pie viņa pierakstīju 7 A4 lapas pilnas, gandrīz neko nesaprazdams, kaut gan jau to vielu zināju. Veids, kā pasniedza, bija pilnīgi citādāks, un bija ārkārtīgi grūti kaut ko saprast. Šis asociētais profesors ir krievs pēc tautības un grūti bija saprast, ko viņš teica. Nulles vietā viņš saka „nuls” vai „nullika”. Protams, tagad vairs tas nav šķērslis, jo esmu diezgan labi apbružājies.

Citi studenti ir teikuši, ka mūsu kursam ir visstingrākie pasniedzēji, par ko es tikai un vienīgi esmu neizsakāmi priecīgs, lai gan citiem tas pārāk lielu prieku neizraisa. Bet tādā veidā zināšu, cik daudz zinu un ka manas zināšanas (teorētiskās) būs novērtētas precīzi un stingri.

Par parādiem... Tos mums ir ļoti viegli dabūt. Esmu viens no retajiem cilvēkiem, kurš visus parādus bija nokārtojis pirmajā semestrī pirms sesijas (tādi kopumā bija 4 cilvēki). II semestrī parādus nokārtot ir vieglāk, vai tāpēc, ka pierasts pie ritma vai vieglāka viela. Bet tas jau nav tik svarīgi, manuprāt. Zināšanas ar atzīmi novērtēt nav iespējams!

Bet negribu tik daudz stāstīt par to formālo un garlaicīgo. Esmu neizsakāmi priecīgs, ka man ir iespēja studēt tieši šajā programmā, lai gan ir grūti vairāku iemeslu dēļ.

Pietrūkst ģimenes un jāmācās ir ārkārtīgi daudz, bet jūtu, ka esmu īstajā vietā un gribu darīt visu, kas ir manos

spēkos, lai sasniegtu to, uz ko tiecos. Varbūt mulķa sapnis, varbūt nē, bet, ja nekad nemēģina sasniegt, tad nekad neuzzinās, vai kādreiz tas būtu arī izdevies. Ir tāda laba lieta matemātikā kā robežas, ko man patīk salīdzināt ar dzīvi. Piemēram, šī uzdevuma rezultāts ir 10.

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{10x^2 + 3^9}{x^2} = 10$$

Arī dzīvē var būt tāpat, ka mēs tiecamies uz bezgalību, kuru nekad nesaņiegsim. Bet tas ir ļoti labi! Tādā veidā mēs tomēr varam panākt ļoti daudz ko, jo visu laiku tiecamies uz kaut ko augstāku, lielāku un spēcīgāku. Drīz tā atšķirība būs tik maza, ka to varēs novērtēt ar attiecīgu rezultātu.

Esmu sastapis jaunus draugus. Nav daudz brīvā laika, bet par to nesūdzos, zināju, ka būs smagi, nebiju domājis, ka tik ļoti, bet grūtības mani nekad nav baidījušas, tieši pretēji, nepatīk paveikt kaut ko, kas viegli nāk. Kā saka, kas viegli nāk, tas viegli iet.

Katra jauna diena ir prieks manā sirdī, kurš pamazām atstājas pēc ilga noslogojuma sirdij, jo zinu, ka tagad mācos un mācos to, kas pašam patīk un ko gribu, kaut gan viss man liekas fascinējošs un ārkārtīgi interesants.

Pirmo semestrī pabeidzu ar videjo atzīmi tieši 8. Atzīmes svārstījās no 6 – 10. Par visu esmu neizsakāmi pateicīgs savai omei, par viņas lielo ieguldījumu visus 12 gadus, kā arī tieši savai bijušajai matemātikas skolotājai Maigai Picikai par aizrautīgajām un interesantajām matemātikas stundām.

Gribu nobeigt ar Džona fon Neimaņa teikto, kurš visu laiku man palīdz domāt par lietām citādāk: „Cilvēki netic, ka matemātika ir vienkārša, tikai tāpēc, ka viņi neapver, cik sarežģīta ir dzīve.”

Raitis Lebedevs

Ar mīlestību paveikts darbiņš

Ir dzirdēts, ka Lieldienās, nozīmīgākajos pavasara svētkos, jādāvina septiņas dāvanas. Šis skaitlis simbolizē patiesību, pilnību, jaunā dzimšanu. Tas mūs pavada it visur – septiņas varavīkšņu krāsas, septiņas notis, septiņas dienas nedēļā, septiņi pasaules brīnumi...

Lieta, kas ar mīlestību darināta pašu rokām, vienmēr ir un paliek vislabākā un sirdij tuvākā dāvana gan uz Ziemassvētkiem un Jaungadu, gan uz Lieldienām un Mātes dienu, gan tuvinieku vai draugu dzimšanas vai vārda dienās. Galvenais ir vēlēšanās, jo visa gada garumā mums ir daudz iemeslu iepriecināt savus mīļos!

Jau gandrīz trīsdesmit gadus mācu Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolā sākumskolas bērniem dažādus rokdarbu veidus. Esam iepazinūši pīšanu, vīšanu, veidošanu, locīšanu, tamborēšanu, ziedu mākslu gan mājdarbā stundās, gan pulciņā „Prasmīgās rokas”. Šeit bērniem ir vislielākās iespējas sevi attīstīt gan fiziski, gan garīgi. Personības attīstībā sevišķi nozīmīgs ir darbs, kura izpilde prasa nevis automatisku darbību, bet gan domāšanu, analīzi, vispārīnāšanu un lēmumu pieņemšanu. Auspātākā pakāpe ir radošs darbs, mākslinieciskā jaunrade.

Ar saviem izgatavotajiem darbiņiem vienmēr piedalāmies skolas rīkotajos pasākumos: ziedu un dārzena izstādēs, skolas un kļaušu telpu dekorēšanā ikdienā un pirms svētkiem, dažādās rokdarbu izstādēs. Esam piedalījušies arī vairākos radošo darbu konkursos gan

Madonā, gan Rīgā. 2011.gadā piedalījāmies konkursā „Sargeņģelis karavīram”, kur balvā saņēmām iespēju apmeklēt Nacionālo Bruņoto spēku vienību Ādažos un arī vērtīgu piemiņas dāvanu – rokdarbu grāmatu. Esam piedalījušies vairākos projektos, piemēram, „Ziemassvētku noskaņās”, Lieldienu rokdarbu radošajos konkursos, Valmieras teātra un SIA „Rūjienas saldiejums” rīkotajā radošo darbu konkursā „Mans sapņu saldējums”. Ar prieku iesaistījāmies Latvijas Republikas lietišķās mākslas konkursā „Daba mums apkārt. Plava 5”, arī a/s Balticovo Lieldienu akcijās „Krāso! Sūti! Svin!”

Strādājot pulciņā „Prasmīgās rokas”, skolēni iemācās ar izdomu, lielu pacietību darīt ikvienu darbu, paveikt iecerēto līdz galam. Apgūstam prasmi vērtēt savu un citu bērnu veikumu. Mēs mācāmies ar prieku un atbildību izdarīt darbu, audzinām pašcieņu un ticību saviem spēkiem.

Skolotāja Dace Dombrovska, pulciņa „Prasmīgās rokas” vadītāja Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolā

ZIEMAS CĪNAS AR PAVASARI

Šopavasara ziema negrib doties projām. Ik pa brīdim uzsniegtin bieža sniega kārtā. Labi, ka siltā saulīte palīdz to izkausēt. 4. klases skolēni tāpēc arī raksta dzejoļus par ziemu un pavasari.

Prom no suņa muku aši,
Priekšā kupena – cauri tai knaši!

Aši, knaši – bēgu prom,
Tāpat suņuks noķēra!

Armands Maslovskis

Nu ir ārā košais sniegs,
Tagad bērniem maziņš prieks,
Nu man atkal kājās slēpes,
Jāuzvelk ir biezas drēbes.

Daila Bāpukalne

Pavasārī atlido putni,
uzzied puķes,
atmostas lāči,
laiks ir siltāks.

Viss pamostas pavasarī.

Linda Jansone

Ziemas dienā man bij prieks,
Kaut gan citiem tas bij nieks.
Kājās liku slēpes
Tā kā skaistas lēpes.
Ziemas diena balta,
Lai ar nedaudz salta.
Šodien sniega talka,
Tāpēc diena jautra.

Monta Purviņa

Pavasārī sāk čivināt putni,
atmostas dzīvnieki,
mežs maina krāsu.
Līksmojas visi.

Sergejs Jegorskijs

Ditas Zābakas zīm.

Jau ilgi bija ziema,
Un lēnu gāja diena.
Tad nāca atkal sniegs,
Un lāčiem ziemas miegs.
Man slēpes ļoti slīd,
Un ārā saule spīd.

Melānija Šmite

Atkal pēc gada pavasaris klāt.
Būt pavasarim noteikti ir jauki.
Citus var iepriecināt.
Daudz darba ir pavasarī.
Es priecājos, ka ir tāds gada-laiks.

Monta Masaļska

Lecam sniegā, paņemam nūju,
Sītišim sniegu ar hokeja kūju.
Mētišim vārtos,
Lai vaigi sārtot!

Edīte Alekse

Pavasaris nāk.
Bruņurupucis peld.
Čūskas lien ap kokiem.
Pamostas dusmīgs lācis.
Ezis lien ārā no alas.

Uz ledus es slīdēju,
Un arī spīdēju,
Un kupenā es iekritu,
bet tā bija pūkaina.

Katrīna Dudko

Sintijas Reinholdes zīm.

Es priecājos,
viss ir jauks un silts.
Pavasaris ir saulains,
Visi kļūst smaidīgi!

Endija Dalbiņa

Ak, cik jauki,
Beidzot pavasaris klāt!
Cik patīkami smaržo gaiss...
Daudzi putniņi jau vij līgždas,
Es par to visu priecājos!

Ance Ludborža

Es braucu ar slēpēm,
Slēpe man saplīsa,
Nezinu vairs,
Ko tagad darīšu.

Raivo Krūmiņš

Snieg sniegs,
Tas nav liegts!
Kupenas ir sasnigušas,
Ragaviņas iesnigušas.
Bērniem bēdas.
Kur ragaviņas manas?

Endija Dalbiņa

Pavasārī zied skaistas puķes,
spīd spoža saule,
putniņi čivina.
Visi līksmo par pavasari!

Melānija Šmite

„GALVAS PILIENI”

Laikrakstā „Latvijas Avīze” piektdienās atrodama „Smejlapa”, kurā varam izlasīt Franča Usāna „Galvas pilienu”. Arī Ērgļu vidusskolas skolēni dažus no tiem izvēlējās savu radošo darbu virsrakstiem.

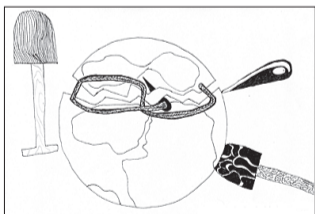
„Ezi ar paglaudīšanu neiepriecināsi”

Pieskaries eza adatu kažociņam – dzīvnieciņš savelsies kamoliņā. Vari jau paglaudīt, kaut adatas asas un duras rokās. Bet vai viņš sajūtis tavu pieskārienu? Ar glaudīšanu ezi neiepriecināsi – taču nejutis tavas rokas glāstu, atkal nobīsies un vēl vairāk saritināsies. Un tāds kamoliņš arī paliks, kamēr tu neaiziesi projām.

Arī ar dažiem cilvēkiem tā ir. Gribi ar viņu parunāties, samīļot, paglaudīt, bet viņš kā tās ezis – ievēlka sevī un vai nu klusē vai niknojas. Tu pat runā, viņam izpatīkams, palīdz ko atrisināt, izdarīt, bet viņš ne un ne...

Nesaprotu... man patīk, kad ar mani aprunājas, samīļo, uzsmaida. Vai esmu citādāka? Kāpēc vieniem tas patīk, bet citiem ne?

Klinta Zeiferte 6.

Jēkaba Purviņa zīm.

„Ausis apskauz acis plakstiņu dēļ”

„Acīm tiek viss. Kāpēc tāda netaisnība?” pukojās ausis. „Acīm plakstiņi, kas atveras un aizveras, acīm krāsa no zilās līdz brūnajai, vēl garās skropstas, gan taisnas, gan uz augšu uzliktas. Tajās kāds pat apmaldoties. Acīm liek maskas, plakstiņiem ēnas, skropstas krāso – ir pat skropstu tuša! Pat pirsings plakstiņam rotājums!”

„Ko slēpjaties aiz matiem?” pretī noplīvina skropstas. „Auskarus vien nevarat izvēlēties, un, kad esat tos iekarinājušas, galva vairs nezina, kā izgrozīties!”

„Labi, ka uz ausīm var neskatīties,” acis noteica, spoguļi vairs nelūkojoties un plakstiņus aizvērdamas.

Monika Purviņa 6.

„Sapņu zirgs nelabprāt velk īstenības ratus”

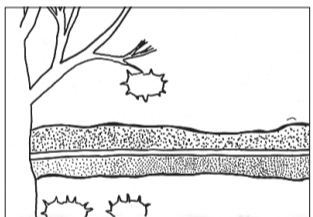
Es sapņoj, kaut man viss notiktu tā, kā es vēlos. Tā sapņoda-

ma, no rītiem eju uz skolu – kaut šodien, rītdien, pēc mēneša, gadiem būtu tā kā manā sapnī.

Bet pāiet šodiena, rītdiena, mēnesis, un redzi – nekas jau nav mainījies. Gribēji dzīvot savā mājā – joprojām esi dzīvoklī. Rauj tas sapņu zirgs īstenības ratus uz priekšu, bet tie ķeras ikdienas grambās, apstājas.

Un tu sāc domāt. Vai tas sapnis man vispār ir vajadzīgs? Un palēnām aprobe ar savu dzīvi un saproti – nē, tas man nemaz taču nav vajadzīgs. Tu saproti, ka labākais jau tepat apkārt, nu nevajag tās sapņu lietas, lai būtu laimīgs. Tev vajadzīgi tikai labi cilvēki apkārt.

Jana Krūmiņa 6.

Reiņa Augusta zīm.

„Ne katrs ābols ir ripojspējīgs”

Āboli no ābeles krita un krita. Tikai divi pēdējie vēl turējās blakus tāpat kā visu vasaru.

Tad vēja pūtiens. „Pukš!” viens ābols nokrita kā spīdīga, balta pērle. Ripoja, ripoja pa slapjo zāli, līdz apstājās, laikam maza bedrīte pa ceļam gadījās. Te arī palika.

„Pukš!” otrs ābols arī zemē, bet kā tukša riepa. Nekust ne no vietas. Vai kas iedūries, ka nerīpo? Gribēja taču steigties pie drauga – kā nekā visu vasaru kopā dzīvojuši. Izmisums serdē līdz pat sēkliņai bija pirmajam ābolam. Ko draugs kavējis?

Nelaimīgi bija abi – viens no bedrītes ārā netiek, otrs uz priekšu pakustēt nespēj.

Teorētiski skaidrs – abi apaļi, gludi, abiem jāripo.

Mūsu iepazītie āboli tomēr satikās – viens spēcīga vēja brāziens vēlā rudens dienā sapūta abus kopā, pirmo pat no bedrītes izstūma, vēl no kalna abi norīpoja un pēdējos dzīves mirkļus pavadīja draudzīgā gaisotnē.

Ja tā rūpīgi cilvēku pavēro – tāds pats ābols jau vien ir. Ripo cilvēks pa savu dzīvi – cits ātrāk, cits lēnāk, cits šaujas kā komēta, cits velkas ar nastu kā gliemezis. Kas to ripošanas – dzīvošanas ātrumu nosaka? Pats vai kāds cits – kā tam ābolam, kuru vējš no vietas izkustināja. Kas cilvēku kustina? Kas pēc ilgās stāvēšanas sāk ripošanas –

dzīvošanas laiku paātrināt vai pagarināt?

Kalvis Kaļva 7.

„Adatu nebauda balonu pārspēks”

Cik vienkārši! Kurš gan nezina, cik asa ir adata un kas ir adatas dūriens! Kurš gan nezina, cik gaisīgs ir balons, cik plāns tā apvalks!

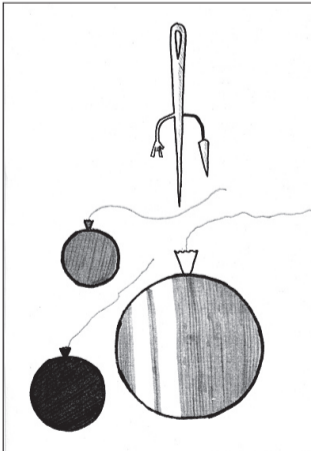
Katram viņiem sava vieta – adatai adatiņu spilventiņā vai kastītē ielikta. Balonom, ja tas piepūsts, tad parasti pie kaut kā piesiets, kaut pie loga roktura. Katram sava vieta, savs darbs, savs dzīves uzdevums. Ne adatai balons interesē, ne balonom adata. Un tad nāk tas trešais...

Viņš jau ir tas, kas paņem adatu, kuram pirksti tā vien niez to tuvināt balonom. Kāpēc? Vai tiešām vajadzīgs beigts balons, maza, plāna gumijas strēmelīte? Vai mirklis, redzot, kā balons saplok – ar troksni vai bez tā? Vai vara? Lūk, es to varu! Es paņemu adatu – duru tam, kurš vājāks, neaizsargātāks, neduru taču šķīvī, glāzē, lata monētas ripiņā – tiem jau adata neko nevar izdarīt.

Balons ielīksmo, iepriecina, apbur, aicina skatīties uz augšu, tiekties augstāk – kam un kāpēc tas traucē? Kāpēc jāpaņem adata rokās un balons jāiznīcina?

Jā, adatu nebauda balonu pārspēks, ja ir kāds, kas adatu paņem un dur...

Lāsma Hermane 7.

Edija Vaska zīm.

„Ko guvu no pasākuma? Redzēju, kā cilvēki nosit laiku”

Nosist laiku pasākumos. Reizēm nosit tā, ka tiešām nekas pāri nepaliek. Pēc pasākuma vairs neatliek laika citām lietām, laika vienkārši nav – tas ir jau nosists. Un tu brīnies, ka neesi neko izdarījis. Kā lai izdari, ja laika vairs nav? Iztērēts, izniekots – nosists. Reizēm pasākumos laiku stiepj garumā – nīkst,

garlaikojas, plāpā, īgņojas, nevar beigas sagaidīt – un tad pēkšņi, atlaižot brīvu, var dabūt pa nagiem – ko darīsi – nu ir laiks, bet ne tik daudz, lai kaut ko jaunu iesāktu vai arī vairs nav vēlēšanās.

Šķiet, ka vienmēr ir tie abi – viens sit laiku nost, otrs velk garumā. Sitējam laiks skrien nemanot, vilcējam velkas kā mūžība.

Laiku jau sit ne tikai pasākumos, skaties, kā laiku sit ar telefona zvanu, izsiņām, datora peli, televizora pulti. Laiks atriebjas nežēlīgi, jo tādām laika sitējam laika vairs vienkārši nav, viņam laiks ir beidzies.

Ēgils Kārklīšs 7.

Annijas Gusevas zīm.

„Ja gribi iemantot zaķa uzticību, nelielies, ka esi draugs ar vilku”

Sunītim Bobijam bija labs draugs zaķis, ar to viņam patika kopā lēkāt, skraidīt, draiskoties. Zaķis jau nezina, ka Bobijs draudzējas arī ar vilku, jo tas lielāks, stiprāks, varēja justies drošībā.

Kādu dienu Bobijs palielījās, ka viņam draugs ir vilks, arī zaķi aizstāvēšot. Samulsa, nobijās, sadusmojās zaķis – vilks taču viņa lielākais ienaids, un nedraudzējās vairs ar Bobiju.

To uzzināja arī meža zosis. „Vai tiešām tev draugs vilks?” brīnījās zosis. Bobijs, protams, pateica patiesību. Arī zosis ar sunīti vairs nedraudzējās.

Bet vilks, uzzinājis, ka zaķis ir Bobija draugs, bija dusmīgs – kā var draugs būt tāda niecība kā zaķis, un pameta Bobiju.

Bobijs guva labu mācību – ja tev ir divi dažādi draugi, kas savā starpā ir ienaids, labāk izvēlies vienu – īsto, jo citādi ar laiku tu vari pazaudēt abus.

Tā arī cilvēkiem – ja pateiksi savam draugam, ka draudzējies ar viņu nelabvēli, tad paliksi viens. Viss ir līdzīgi gan zvēru, gan cilvēku pasaulē, ja viens ir mednieks un otrs – bēdzējs, ja viens ir niknais un – otrs bailīgais.

Juta Ļaudaka 7.

„Arklis pludiņu neapskauz”

Arklis smagi strādāja piekalnes tīrumā. Zemi jau bija aparī, nu dzina vagas. Atpūtas brīdis vien mirkļos, kad vagas galā

zirgs griezās uz riņķi, lai ietu pa nākamo vagu. Jā, arī tad, kad arājs slaucīja sviedrus, arklis varēja atvilkt elpu.

Tad arī viņš ezerā pamanīja pludiņu. Tas jau ir lēkāja pa vilniņiem, nemaz nepretojās vējam, kurš dzenāja lēkātāju šurpu turpu. Saulei pagriezies sārti nokrāsoto vaigu, pludiņš bija gatavs pazust zem ūdens, ja pieķertos kāda zivs. Tas ilgū sekundī, tūlīt makšķernieks zivi izvilktu, pludiņš atkal varētu peldēt ezera ūdeņos.

Arklis, vecs, norūsējis, raudzījās pludiņa izklaidēs, bet neapskauda apaļo bumbiņu – pludiņu. Arklis zināja, ka darbs, kas jāveic viņam, ir svarīgāks. Tīrumā stādīs kartupeļus, tie būs vajadzīgi gan lopiem, gan cilvēkiem. Arklis bija lepns par padarīto, jo viņam patīk gan strādāt, gan palīdzēt.

Jēkabs Purviņš 7.

„Stāstīsi par sevi sliktu, tev ticēs uz vārda, sadomāsi atklāt labo – šaubīsies”

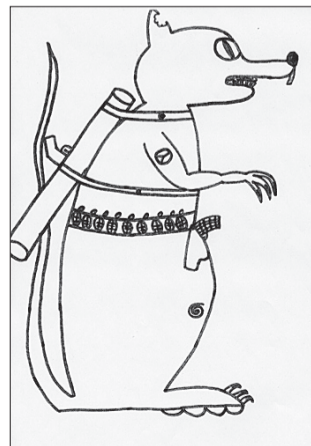
Kā tas patīk! Stāsti par sevi ko sliktu, tev tic uz vārda un to arī tevī saskata. „Jā, jā, tā ir,” to nodomā, pie tam apmierināti, bet cenšas ieskaidrot pretējo: „Nu ko tu runā, tā taču nav.” Bet tam ticēsi?

Sev jau arī tu saki, ka esi sliktāka, neko nevari, neproti, nespēj.

Kad kāds par sevi saka tikai labo un slavē sevi, vai citi gribēs to sadzirdēt? Nodomās, ka tas nu gan sevi augstu vērtē, ka citus liek zemākā līmenī.

Kā negribas klausīties, ka citam veicas, izdodas, piepildās. „Jā, jā, tu tiešām esi lielisks, tev tāda veiksmē,” tev saka, bet nodomā, ko nu viņš stāsta, ak, kā tam patīk lielīties. Nemaz tik labi viņam nav, bet kā prot izstāstīt.

Kas nosaka to, kā mēs spriežam par sevi un citiem? Raksturs, mūsu raksturs. Esam tik dažādi, un dažāds ir katra vie-

Edija Vaska zīm.

Redaktore: Marta Suveizda 10. a

Skolu literārā avīze 2012. gada aprīlis

Saimnieciskā dzīve novadā

Ar dabas un skaistuma mīlestību

Atnākot pavasarim, mostas daba pēc garā ziemas miera. Un līdz ar siltajiem saules stariem ikvienam, kurš mīl darboties savā mazdārzīnā, domas sāk raišties uz dārza darbiņu pusi. Tiek pārcilāti iepriekšējā gada sēkļu paciņu pārpalikumi, izvērtēts, ko šogad stādīt un sēt vairāk, ko mazāk. Un kājas, pašam nemanot, nes uz to veikalu pusi, kuros tirgo dārza augu sēkliņas. Ne visu ir lietderīgi pašam iesēt, tāpēc izvērtējam, kurus stādīņu iegādāsimies un kurus ne.

Ērgļu pusē varam lepoties ar čačliem cilvēkiem, kas par stādu audzēšanu jaunajai ražas sezonai sāk rūpēties jau ar gadu miju. Ērgļu pusē ir izaugusi vesela paaudze, kam ziedu iegāde un dārzniecības darbs asociējas ar Marutas Līģeres un „Magnolijas” vārdu.

Aicinot uz sarunu par savu uzņēmumu, Marutas kundze teic, ka nu jau saruna jāveic ar jauno uzņēmuma vadītāju. Pauzot izbrīnu, uzzinu, ka no 2010.gada 20. decembra agrākais uzņēmums IK „Magnolija” mainījis savu nosaukumu pret SIA „Magnolija S”, un tā jaunā vadītāja ir Marutas meita Solvita Apine, kuru visi Ērgļos pazīstam kā ziedu veikala saimnieci.

Saruna ar abām dārza pasaules zinātnājām risinās smaržīgajā ziedu veikalā, kad, neskatoties uz darba laika beigām, tajā joprojām iegriežas pa pircējam.

Aizsākums IU „Magnolija” ir 1998. gada 10. jūlijā, kad beidz darboties Ērgļu arodvidusskolas palīgnozare – dārzniecība, un Marutas kundze izlemj veidot savu uzņēmumu. Sākotnēji no arodvidusskolas tiek nomātas uzņēmumam nepieciešamās 5 siltumnīcas un katlu māja. Uzņēmumā strādā 7 darbinieki. Lielas apsaimekojamās platības, plašs darba lauks, jo audzēti tiek ne tikai ziedi, bet arī garšaugi, dārzeņi, stādi. 1998. gadā tiek atvērta veikalniņa, kurā tirgot izaudzēto produkciju.

Laikam ritot, nomā esošo ēku stāvoklis pasliktinās, mainās produkcijas veidu un apjomu pieprasījums. Un, lai droši saimniekotu, tiek izlemts celt jaunas siltumnīcas, šoreiz uz „Liepsalām 1” zemes. Jaunās siltumnīcas savu darbību sāk 2006. gadā. Siltumnīcās pārsvarā tiek audzēti grieztie ziedi, nokarenie augi, divgadīgās un daudzgadīgās puķes, vasaras puķu stādi. Puķu sēšanas sezona sākas jau decembrī un turpinās līdz aprīlim, maijam. Dārzeņu stādus siltumnīca piedāvā pavisam ne daudz – kāpostus, garšaugus.

Pārmaiņu vēji skāruši arī veikala atrašanās, kurš darbojies Rīgas ielā 7, Rīgas ielā 3, Rīgas ielā 13, līdz pašreizējai darbības vietai Rīgas ielā 26. No ārvalstīm vestie ziedi izkonkurējuši dažu vietējās siltumnīcās audzēto puķi, taņī pašā laikā paplašinot piedāvāto ziedu dažādību. Lai tirdzniecība ritētu veiksmīgāk, tiek domāts par preču klāsta paplašināšanos. Papildus ziediem un stādiem pircēji var iegādāties sēklas, mēslojumus, kūdras substrātus, puķu podiņus, materiālus dāvanu noformēšanai, apsveikuma kartītes un citas noderīgas lietas.

Viens no pakalpojumu veidiem, ko sniedz SIA „Magnolija S”, ir floristikas darinājumi: ziedu pušķi dažādiem dzīves gadījumiem, telpu noformējumam, līgavas pušķi un kāzu mašīnu dekorēšana. Un arī darinājumi, ko nesam, ejot atvadīties no mūžībā aizgājušiem cilvēkiem: sēru pušķi, strausi, vainagi.

Uzņēmuma produkcija ir cieņā ārpus novada robežām. Stādi tiek piedāvāti arī kaimiņu novados. Sevišķi laba sadarbība izveidojusies ar Vecpiebalgas novadu, kurā māju saimnieki ar īpašu rūpību gādājot par savu īpašumu sakopšanu ar dažādiem krāšņumaugiem.

Priecājoties par skaistajiem ziediem, stādiem, augiem, ne visi aizdomājas,

ka tas nebūt nav tas vieglākais darbs – diendienā rūpēties par jaunajiem stādīņiem. Cik tonnu zemju pārcilāts, ūdensspaiņu izlaistīts, smagumu pārcilāts! Lai kā censtos, ne visu var atļauties mehanizēt līdz gribētajam. Līdzekļu it tik, cik ir. Un tad var rēķināties tikai ar savu darbu.

Ritinot atmiņas, nonākam pie pavisam zīmīga gadu cipara – tieši šogad, 1. aprīlī, ir pagājuši 30 gadi, kopš Marutas kundze strādā siltumnīcās – no 1982.gada. Un tad vēl klāt pieci darba gadi, kas pavadīti Ērgļu komunālajā saimniecībā, kur strādājusi jaunā zaļumsaimniecības meistare ar iepriekš iegūto darba pieredzi siltumnīcās „Cēsu zieds”. Marutas kundzes bērība pavadīta Vējavas pusē, kur ikdienas gaitās ir iemīlēta Latvijas daba, prieku snieguši gan lauku puķu, gan dārzā audzēto ziedu bagātība. Tāpēc nebija nekādu šaubu, kad pēc Ērgļu vidusskolas beigšanas vajadzēja izvēlēties profesiju, ko apguva Bulduru sovhoztehnikumā – daiļdārzniecības speciāliste.

Ar mīlestību uz skaisto, ko sniedz ziedi, augi, vērojumi dabā, auguši arī bērni Solvita un Ivars. Tāpēc Solvita šodien kā pašsaprotamu pārņem pieredzi un stafeti uzņēmuma vadībā no mammas. Kā veiksmes stāsta papildinājums ir Solvitas iegūtā augstākā izglītība, pabeidzot Latvijas Lauksaimniecības universitātē mājturības skolotājus un iegūstot pedagoģijas bakalaura diplomu. Iegūtās zināšanas ir tik daudzveidīgas, kas šajā jomā ir ļoti noderīgas.

Kad darbiņš dzen darbiņu, mazajos atpūtas brīžos tiek izlasīta kāda grāmata, žurnāls, īstenots sapņu rokdarbs. Kāda agrā rīta stunda tiek atlicināta dabas skaistuma baudīšanai. Labi, ka to var apvienot ar otru kaislību – makšķerēšanu. Ziemā, kas tomēr ir ne daudz brīvāka, ļauj savu reizi relaksēties uz ezera ar zemledus lomu

Solvita un Maruta starp ziediem.

vilkšanu.

Prieku un gaišumu ģimenē ineesis Kristīnes un Ivara mazais dēliņš Linardiņš. Uzņēmumā darbojas visi ģimenes locekļi. Tā arī Marutas kundzes vedekliņa Kristīne ir apgūvusi visus darbiņus – sākot no puķu audzēšanas līdz pat tirgošanās darbiem veikalā. Šobrīd gan Kristīne audzina mazo dēliņu.

Taču tagad, kad saulīte griež savu vaigu uz pavasara pusi, visi spēki tiek koncentrēti uz pavasara darbiem – sēšana, piķēšana, veikala darbi un doku-

mentācija. Grietas, lai ikviens pircējs, kurš ienācis veikaliņā ar savu vajadzību, aiziet apmierināts un gandarīts par pirkumu. Ne jau vienmēr visa pateicība ir izsakāma naudā, ko atstājam par pirkumu. Spēku un enerģiju darba veikšanai sniedz arī labie vārdi, kas izskan no pircēju puses par sagādāto skaistumu. Lai izturība no dabas mātes un pateicība no cilvēkiem sniedz spēku veikt darbiņu, kas sniedz prieku mums – pircējiem!

Informācijas speciāliste
Ilze Daugiallo

Viktorīna – šovs

„Asini prātu Lieldienās!” Jumurdā

Lieldienu rīts ausa vējains, mākonīši tekalēja pa debess jumu šurpu turpu, cilvēki raudzījās debesīs – būs vai nē solītās sniega kupenas...Vai gan šādi dabas untumi varētu traucēt asināt prātu? Nē! Lieldienu Vīsta pucē pagalmiņu, krāso olas, kārtu galdus un gaida prāta asinātājus, jo iepriekš saņēmusi ziņu, ka vairākas komandas ir gatavas uz āķīgu jautājumu – mīklu minēšanas sacensībām. Ar pūpolu pērienu sagaidītas, kupla atbalstītāju pulciņa pavadībā Jumurdā pulcējās 7 atraktīvas komandas. Paši pirmie ierodas „Zaķenes 3L” un „Cāļus „KAR”” – var redzēt, ka īpaši ir padomāts par komandu noformējumu, priekšnesumiem, sveicienu. Pamazām manāms satraukums arī citos nama stūrīšos – vēl visi komandas dalībnieki nav paspējuši atnākt, vēl jāuzzīmē atšķirības zīme, jāsaplāno taktika. Radošums valda katrā nama stūrītī, un pēc brīža jau var ieņemt vietas pie galdiņiem arī „Lieldienu olas DZELTENUMS”, „Smaidiņi”, „Razbainieki”, „Jautrie olu krāsotāji” un „Vēlie cālīši”. Komandām ir iespējams nopelnīt 30 apaļas oliņas, ja pareizi tiek atbildēts uz 10 āķīgiem un ne tik āķīgiem jautājumiem, pareizi papildināti 10 cējumi par Lieldienām un atminētas 10 pavasarīgas mīklas. Tiek piedāvāti 3 atbilžu varianti un jāizvēlas viens pareizākais, bet 7 mīklas ir jāatmin bez atbilžu variantiem. Visas komandas ir sagatavojušas vizītkartes un sveicienus pretinieku komandām – tiek dziedātas dziesmas ar īpašiem veltījuma vārdiem, dāvinātas krāsotas olas un īpaši sagata-

voti apsveikumi, tiek skandēts „Mūsējie ir malači – pretinieki kabači!”, visi ir draudzīgi, tomēr sacensību gariņš katras komandas actiņās mirdz un danco rokenrolu! Vistiņas palīgi Zaķulēni naski dala žetonus, jo komandas ir iekarsušas, skaļi apspriež nepareizās atbildes, tā laikam iemidzinot pretinieku modrību, bet paši atbild pareizi, reizēm komandā valda nevienprātība, jo liekas, ka ir vairākas pareizās atbildes, Vistiņa tiek kārdināta ar iespaidīgu „KUKULI” no komandas „Cāļus „KAR”” – vārdu sakot – iet karsti! Maksimālo žetonu skaitu neiegūst neviena komanda, vadībā izvīrās komanda „Lieldienu olas DZELTENUMS” ar iegūtiem 25 žetoniem, seko komandas „Smaidiņi”, „Jautrie olu krāsotāji”, „Razbainieki”, „Vēlie cālī-

ši”, „Zaķenes 3L” un „Cāļus „KAR””. Visi saņem Lieldienu zaķa gādātās saldās balvas un sēkliņas, Vistiņas gādātie krāsainie olu žetoni tiek pirmo trīs vietu ieguvējiem. Tiek ripinātas olas, uzskots kāds gards kumosīņš, mainītas olas un izskriets kāds līkumiņš līdz ezermalai, lai pameklētu Zaķa atstātās dāvanas.

Vistiņa vēlreiz sūta sirsnīgus sveicienus un laba vēlējumus Šmitu, Vilnišu, Renckulbergu, Milņu, Apiņu, Bērziņu, Jēriņu, Miķelsonu ģimenēm, Klintai Zeifertei, Madarai Salnītei un Jumurdas vokālajam ansamblim. Paldies par izdomu, atraktivitāti un pozitīvajām emocijām, ko dāvājāt man un skatītājiem!

Inita Lapsa,
kultūras darba organizatore

Mūzika ieskandina pavasari

Ērgļu mākslas un mūzikas skolas pūšamo instrumentu nodaļas skolēni pedagoga Ivara Rutmaņa vadībā jau trešo gadu vecākus iepriecina ar pavasara koncertu. Marta beigas ir laiks, kad var parādīt, kas paveikts un apgūts šajā mācību gadā.

Lai gan 31. marts bija baltu sniega pārslu un puteņu caurvīts, visur jau smaržoja pavasaris, un viskrāšņāk tas izskanēja mūzikā – flautu un saksofonu skaņās. Vecākiem atlika tikai pabrīnīties, pa kuru laiku bērni izauguši, jo vēl nesen satraukušies neveikli spēlēja pirmās notiņas, bet jau triju gadu garumā koncerts izaudzis par nopietnu un skaistu pasākumu ar pārdomātu programmu un skaņdarbu izvēli. Ir jauki, ja klasiku var harmoniski sasaistīt ar mūsdienīgiem muzikāliem darbiem, kuri ir melodiski un ausij tīkami. Ja audzēkņu acīs ir prieks un dzirkstelīte spēlējot, tad arī to jūt klausītāji un koncerts ir

izdevies. Skolotājs Ivars Rutmanis prot bērnus uzklaustīt, saprast, uzmundrināt, apjautājas, kādu skaņdarbu labāk vēlas spēlēt. Radot labu atmosfēru un vidi, kur skolēns strādā, arī rezultāts neizpaliek.

Paldies mazajiem blokflautistiem – Raineram Ģirģenam, Markusam Šaicānam, Asnei Stankevičai, Alisei Oltei, Viktorijai Brutānei! Prieks par flautu liegajām skaņām Lilitas Saulītes, Undīnes Salenieces, Līvas Dāves, Emīla Purviņa izpildījumā. Brīnišķīgi skanēja saksofoni, kurus spēlēja Dace Kārķliņa, Ance Ludborža, Evija Dāve un Nauris Truksnis.

Vecākiem koncerts bija laba dāvana un skaists mirklis reizēm tik pelēkā un raizu pilnajā ikdienā un dubults prieks par saviem bērniem, kuriem mūzika ir labs palīgs attīstībai un pilnveidei.

Paldies visu vecāku vārdā!

Lilitas Saulītes vecāki

Braku Anna

Vai liktenis ir zvaigznēs ierakstīts, vai katrs pats savu laimi kaļ, vai visu nosaka nejausības un satikties cilvēki? Laikam jau viss kopā. Vai mazajai meitenei **Annai Svarinskai (Kuzinai)**, nākušai no Latgales Šķaunes pagasta Rubuļu sādžas, Dievs jau šūpulī ielika ceļu, kurš aizviesīs uz Ērgļu pakalniem, lai uz mūžu iemīlētu Braku mājas un rakstnieku Rūdolfa Blaumani?

Bērnībā skaisti un sāpīgi brīži piedzīvoti. Kad Annai ir divi gadi, 1949. gada 25. martā uz Sibīrijas svešumiem aizved tēva māti un brāli. Lai drošāk, ģimene pārceļas uz Lubānu, kur dzīvo mātes māsa. Te aizrīt 10 gadi. Lubānā Anna pabeidz Cepuriša pamatskolu un iesāk mācības Lubānas vidusskolā. Vecākiem ir liela vēlēšanās atgriezties dzimtajā pusē – Rubuļos. 1959. gadā ģimene atkal ir savās mājās, vecās vietā uzbūvēja jaunu, iestādīja lielu ābeļdārzu un kopa zemi, kura jau piederēja kolhozam. Liela nozīme Annas dzīvē ir tēvam – viņš bija godīgs un krietns vīrs.

Savā dzimtajā Latgalē Anna pabeidz Ezernieku vidusskolu un, mammas mudināta, dodas uz LUV Filoloģijas fakultāti studēt vācu valodu. Viņa ir strādājusi Rīgā Valsts bibliotēkā, vēlāk dzimtajā Šķaunes skolā, Daugavpils novadpētniecības muzejā, taču 1978. gada rudenī pavisam nejausi, Madonas muzeja speciālistes Daces Zvirgzdiņas pierunāta, Anna nokļūst Brakos. Pirms tam muzeja vadītāja te bija Līvija Volkova.

Pamazām tiek iepazīti Ērgļi, to vēsture un kultūra, un cilvēki. Brakos nekad nav garlaicīgi – allaž jāskatās, vai plašajā muzeja teritorijā viss kārtībā – zāle noplauta, loppas sagrābtas, kritušie zari savākti utt. Sezoni sākoties, pavasaros un rudenos dzirkst skolēnu ziņkārīgie acu skati un nemiers, iepazīstot rakstnieku R. Blaumani un izskrienot takas un taciņas. Jaukas ir sarunas ar ģimenēm un daudzām Brakos satiktajiem cilvēkiem, kuriem ir svarīgi ne tikai iepazīt muzeju, bet arī cilvēcīgi aprunāties un reizēm savu sirdi izkraīt. Gadu

gaitā tik daudzi pasākumi organizēti, izstādes rīkotas un pa ziemām nopietni zinātniski darbi veikti.

Kaut Brakiem pieder Annas vislielākā sirds daļa, tomēr līdzās muzeja pētnieciskajam darbam viņa iepazīst Ērgļu vēsturi, izzina cilvēku likteņus. Bagāta ir mūsu pagasta vēsture, talantīgi un pašaiļiedzīgi cilvēki ir darbojušies un joprojām rosās. Kādi neparasti un krāsaini ir atmiņu stāsti! Romānus var uzrakstīt. Un Anna iet pie viena, pie otra, uzklausa, taujā un pieraksta, lai dzīvestāstus rūpīgi glabātu muzeja krājumā un varētu tos lasīt Ērgļu avīzēs. Pāršķirstot laikrakstu lappuses, ritinās atmiņu kamoli par Osvaldu Akmentiņu, Pēteri Zaretoku, Elzu un Kārli Kurmēniem, Mirdzu Teteri, Jāni un Guntu Sprancmaņiem, Ilgu Taurīti, Veltu Dzenīti, Āriju Balodi, Liesmu Griguli, Gaidu Apsīti, Annu Ieleju, Zaigu Salmiņu, Ainu Zirni, Aldonu Pikuri, Līviju Grozu, Ināru Strazdiņu, Ernestu Āderu, Viju Porieti, Annu Priedi, Veltu Bērziņu, Jāni Kāpostu u.c.

Ērgļu avīzes pirmsākumi ir saistīti ar Annas vārdu. Pirms 18 gadiem – 1994. gada maijā – ērgļeniešiem iznāk pašiem savs laikraksts „Ērgļu Vēstis”. Anna divus gadus ir avīzes redaktore. Kad viņa vada Ērgļu vidusskolā novada mācību stundas (1987–1990), dzimst ideja par skolas literāri novadpētniecisko žurnālu. Tā 1989. gadā tiek izveidots „Cinītis”, kurš kopš 2004. gada ir neatņemama „Ērgļu Novada Ziņu” sastāvdaļa.

Tā kā Anna ir laba vācu valodas zinātniņa, tad no 1990. gadu vidus, sākoties Ērgļu sadarbībai ar Ķelni-Reizīki, viņa ir galvenais tuks un sadraudzības pasākumu organizatore. Katru gadu vācu delegācija brauc ciemos uz Ērgļiem, bet ērgļenieši mēro ceļu uz Vāciju. Ir izveidojusies sadarbība starp uzņēmējiem, kultūras programmu apmaiņa, draudzība ar ģimenēm.

Gadu ritumā Brakus vienmēr ir piešķandinājusi tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši” ar savām dziesmām un senajām gudrībām. Nu jau vairākus gadus

Anna pati darbojas ansablī. Ir tik skaisti, kad mūzikas kopas dalībnieki, saģērbušies tautu tērpos, dzied latviešu tautas dziesmas Brakos, Ērgļos un iepriecina cilvēkus arī citos novados.

Annu jau gadiem tuvāki un tālāki ļaudis dēvē par Braku Annu, par Braku un Blaumaņu, un Ērgļu vēstures zinātni, par nemiera garu un aktīvistu. Ielūkosimies domu virtenēs par Annu un viņas veikumu!

Reiz senos laikos Rūdolfa Blaumaņa mājās strādāja Jānis Ķirškalns. Viņš veidoja muzeju, atdeva tam sirdi un ieguva goda nosaukumu Braku Jānis. Tagad mums ir Braku Anna. Pēc līdzības arī tas ir ilgos gados nopelnīts muzejnieka goda nosaukums. Vai gan man jāstāsta ērgļeniešiem par to enerģiju, izdomu, sirds degsmi, zināšanām, kas, nemitīgi papildinātas, tika atdotas gan saviem novadniekiem, gan katram tālumniekam! Gribo tikai piebilst, ka man, pētot Blaumani, nav uzticamāka palīga, pie kura varu griezties jebkurā jautājumā, kas saistīts ar Brakiem, Ērgļiem, turienes cilvēkiem un, protams, ar pašu rakstnieku.

Līvija Volkova – literatūrzinātniece

Blaumanis A. Brigaderi, J. Rozentālu un J. Gresti bija iecēlis par savu glābšanas komiteju, kad viņam ar veselības nosaukuma galīgi negāja uz priekšu. Anna cauri gadiem un gadalaikiem, cauri ziediem un sniegiem ir turpinājusi šo glābšanas komitejas darbu un stāvējusi kā karavīrs sargpostenī: sargājot Blaumaņa latvisko gaismas zīmogu un Braku kalna latviešu sētas kārtību un sūrumu, pietuvinot atnācējus tai pasaulei, kuras nekad vairs nebūs, bet kuras vērtības dara skaistāku un labāku šodienas skrejošo laiku.

Anna Egliena – Rakstniecības un mūzikas muzeja galvenā krājuma glabātāja

Anna Kuzina vairāk nekā trīsdesmit gadus veltījusi Braku muzeja pilnveidošanai un uzturēšanai, daudzu apziņā

Jubilejas dienā Anna Kuzina (vidū) kopā ar viesiem Brakos.

klūdama par Braku saimnieci – Braku Annu. Viņā apvienojas šķietami pretrunīgais – dzīvesgudrība, R. Blaumaņa personības un daiļrades vērtējums, redzējuma tiešums, vienkāršība un erudīcija. Anna ir izzinātāja, sapņotāja. Kalpojot R. Blaumanim, guvusi daudz prieka, ieguvusi autoritāti muzejnieku un literātu vidū.

Līvija Zepa – Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja direktore

1978. gada vēlā rudenī Anna Kuzina sāka strādāt „Brakos”. Tāpat kā Jānis Ķirškalns, arī viņa ātri saprata, ka īstais un galvenais noteicējs šeit ir pats Blaumanis, tiem citiem, ienācējiem, jābūt pateicīgiem par iespēju dažas stundas, gadus vai gadu desmitus būt viņa tuvumā. Ne dažus faktus iemācoties, bet tikai kalpat esot – smago mālzemi rokot, zāli pļaujot, ūdeni no akas nesot, vari justies māju saimei piederīgs un pamazām tuvojies saimnieka personībai. Tikpat nopietni kā zemi kopjot, Anna trīsdesmit trīs gadus lasa un meklē atbildes ne vien uz daudziem „Kas, kur, kad?”, bet arī „Kāpēc?”. Līdzīgi

Līvijai Volkovai viņa var teikt, ka zina par rakstnieku „gandrīz visu”.

Dace Zvirgzdiņa – Madonas muzeja literatūras sektora vadītāja

Anna Kuzina – ilggadējā „Braku” muzeja dvēsele, R. Blaumaņa daiļrades un dzīves zinātniņa, vācu valodas un kultūras speciāliste, aizrautīgs cilvēks ar zinātkāru garu – tādu esmu viņu iepazīnis savos darba gados Ērgļos. Turklāt Ērgļu pagasta veiksmīgā un noturīgā sadarbība ar Ķelni-Reizīki Vācijā ir lielā mērā tieši viņas nopelns.

Guntars Velcis – Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs

Pirms septiņiem gadiem Anna mani – Zintu Saulīti – uzaicināja strādāt Brakos, piekritu, kaut īsti nezināju muzeja darba specifiku. Šodien saku viņai lielu paldies, ka deva padomus, ļāva pašai lemt un rīkoties, pamudināja un – galvenais – iemācīja mīlēt Brakus un Blaumani. Mans uzdevums – kalpot Brakiem ar sirdi un dvēseli, īpaši esot jaunajā amatā.

Zinta Saulīte, Braku muzeja vadītāja

„Es runāt gribētu uz visu zemi...”

(R. Blaumanis)

No dziļas nopietnības, smeldzīgas ironijas līdz draiskām asprātībām – tik plaša ir R. Blaumaņa izteicienu, atzinumu un spriedumu amplitūda par cilvēkiem un notikumiem viņu dzīvē. Annas Kuzinas sakārtoti 11 nodaļās, tagad tie izlasāmi grāmatā „Es runāt gribētu uz visu zemi...” Rakstnieks nav sacerējis aforismus, bet dzīvē krātās atziņas ierakstījis dzejas rindās, stāstos un novelēs, lugu tekstos. Mērķtiecīgs un rūpīgs bijis Annas Kuzinas darbs, šķīrot R. Blaumaņa daiļdarbu lappuses, lai rakstnieka izteikumi nonāktu pie lasītāja.

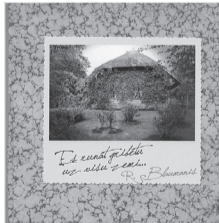
Vinstīgām apaugušie Braku mājas logi rotā apgādā „Annele” tikko iznākušās grāmatas vāku, kuras redaktore un iz-

devēja Iluta Moldane-Grejškane saka: „Izdevniecība „Annele” ir patiesi pagodināta, ka varēja šajā projektā iesaistīties, ieguldot savu darbu un savus līdzekļus, lai grāmatu laistu klajā. Tā ir jau novērtēta Latvijas novados, īpaši Rīgā. Var tikai novēlēt lasīt Blaumani un bieži vien piedomāt pie savām izdarībām, ko ikviens darām un gribam panākt.”

Brakus, to pazīstamo apkārtni gada laiku ritumā atgādina Jāņa Āboliņa fotogrāfijas nodaļu sākumā.

Gaumīgs izdevums, patīkams noformējums grāmatai, kas, tuvojoties R. Blaumaņa 150. dzimšanas dienai, ir lieliska dāvana rakstnieka daiļrades cienītājiem vēl jo vairāk tāpēc, ka tapusi te pat Ērgļos, rakstnieka dzimtenē.

Mārīte Breikša

Iluta Moldane-Grejškane un Anna Kuzina.

„Dzīve ir skaista kā saule rītausmā!”

Tā par saviem skaisti nodzīvotajiem dzīves gadiem saka Jumurdas pagasta vējavieta Gaida Rubene. 1932. gada 27. martā Vējavas pagasta „Jaunbākūžos” Ēvalda un Līlijas Cauņu ģimenē brālītim pievienojās māsiņa. Vecāku mīlētī un loloti Cauņu ģimenē auga trīs bērni – Kārlis, Gaida un Rasma. Skaistie bērnības gadi līdz pat 1949. gadam pavadīti gleznainajā Bākūžkalna apkaimē. Patīkamās atmiņās Gaidas kundze kavējas atceroties savas skolas gaitas – līdz 1944. gadam mācījās Vējavas skoliņā – skaistā sarkanu ķieģeļu ēkā ar baltām podiņkrāsniņām, tam laikam moderni iekārtotā, pēc kara turpināja skoloties skoliņā Virdzēs un 7 klases pabeidza skoliņā Vējavas muižā. Ap 100 bērnu tajā laikā mācījās Vējāvā un visus viņus uzraudzīja, skoloja 3 skolotāji... Skarbs bija 1949. gads Gaidas kundzes un daudzām vējaviestu ģimenēm – viņi tika sasaukti pie pagastmājas, bez liekiem paskaidrojumiem zirgu pajūgos nogādāti Madonā un sadzīti vagonos. Izrādās, šajā liktenīgajā izsūtījumā turpat no Vējavas pagasta vagonos brauc arī Reimāra Rubeņa ģimene...Tajā brīdī vēl jaunie cilvēki neko nenozināja par likteņa pavērsieniem nākotnē. Skaista un reizē skarba ir Krievijas daba, auglīga zeme, Gaidas kundzes iemīļotie ziedi – līlijas – tur aug pļāvās brīvā dabā, tomēr katru mīļu brīdi nāk prātā doma par atgriešanos dzimtajā Latvijā – ja vien būs iespējams. Katru pirmdienu, kā atceras Gaidas kundze, viņi no barakām kājām pa purvainu mežu taku dodas uz 40 km attālo darbvietu, lai piektdienas vakaros atgrieztos barakās. Bet mājupceļš, par spīti nogurumam, vienmēr rit priecīgākā solī, jo parasti nedēļas nogalēs barakās ir kāda kopīga pasēdēšana, ballīte. Un vienā ballītē pie Zejas upes barakās sastopas divi vējaviēši – Gaida un Reimārs. Tur,

Gaida un Reimārs Rubeņi ap 1970. gadiem.

tālajā Sibīrijā, uzplaukst viņu mīlestība, tiek noslēgtas laulības un piedzimst dēls Spodris. Cerību dzirkstele uzšķīļas 1953. gadā, kad pavisam reāli kļūst sapņi par dzimto Vējavu, bet, lai tik ļoti lolotais sapsnis piepildītos, vēl ir jānopelna naudiņa atpakaļ ceļam.

Atgriežoties Latvijā, 1957. gadā jaunajā ģimenē piedzimst meitiņa Vizma. Tiek sūri un rūpīgi strādāti lauku un meža darbi Vestienas un Lubejas apkārtnē, līdz 1967. gadā liktenis piespēlē laimīgu situāciju, un Rubeņu ģimene pārceļas uz „Garanciemu”, kuros saimnieko vēl līdz šai baltai dienai. Māja, saimniecības ēkas, dārzs un druvās ir pašu roku iekoptas un uzturētas stingrā kārtībā. Ja vajadzēja, arī Gaidas kundze jauca cementu un betonēja grīdu... Simtgadīgā ābele dārzā zina stāstīt par Gaidas kundzes vaļaspriekiem – īpaši rūpīgi kopto un loloto puķu dārzu, kurā zied katram gadalaikam atbilstoši un piemēklēti ziedi, viņa vēl šodien čakli ada cimdsus un zeķes saviem mīļajiem mazbērniņiem – Edijam, Žanetei, Zanei, Jānim, Līgai,

Kristapam un mazmazmeitiņai Ieviņai, mazmazdēliņam Emīlam. Viņa vienmēr pratusi ar klusu mīlestību, cieņu sagaidīt savu vīru no darba gaitām mājās, pratusi istajā reizē piedot un satīcībā nodzīvot 56 gadus laulībā.

Uzrunāta par šodienas norisēm, Gaidas kundze saka, ka nespēj saprast, kādēļ ir iznīcināti Latvijas lauki, jo tā taču ir katra mūsu iespēja sevi apgādāt ar pašu nepieciešamāko. Viņi abi ar vīru seko līdzi visām politiskajām norisēm, svētdienās skatās dievkalpojumus, lasa Svētos rakstus un dzīvesprieku meklē un rod Dievā.

Skaistajā dzīves jubilejā novēlam:

*Kamēr Tev rokas ir saulē,
Steidzies glāstīt un dot.
Kamēr Tev sirds ir saulē,
Tu nebūsi dzīv lieks,
Kamēr vien Tev ir saule un Dievs –
Citiem no Tevis būs prieks!*

Pie jubilāres viesojās kultūras darba organizatore Jumurdas pagasta pārvaldē

Inīta Lapsa

SKATĒS MADONĀ

Katrs pavasaris ir sava veida eksāmens laiks arī pašdarbības kolektīviem, kad notiek dažādas skates ziemā paveiktā darba vērtējumam. Šogad visas skates noritēja Madonas kultūras namā.

25. martā notika tautisko deju kolektīvu skate. Madonas deju apriņķa skate piedalījās 29 kolektīvi no Madonas, Lubānas un Ērgļu novada. Gatavojoties nākamā gada XXV Vispārējiem latviešu dziesmu un XV deju svētkiem, deju kolektīvi rādīja jau paveikto, iestudējot deju lieluzveduma „Tēvu laipas” choreogrāfijas. Katrs kolektīvs izpildīja divas obligātās un vienu izvēles deju no svētku repertuāra. Ērgļu deju kolektīvi parādīja ļoti labu sniegumu. Augstāko pakāpi un 45,0 punktus B2 grupā ieguva Ērgļu saietā nama jauniešu deju kolektīvs „RŪDIS”. Ērgļu novada deju kolektīvs „Pastalnieki” startēja B1 grupā un žūrijas novērtējums – 41,67 punkti, kas deva I pakāpes diplomu. Vidējās paaudzes deju kolektīvs „ERLA” savā grupā arī ieguva I pakāpi (40,0). Ērgļu vidusskolas deju kolektīvs „Ērgļu jaunieši” C grupā ieguva II pakāpi (38,11 punkti).

14. aprīlī notika vokālo ansambļu skate. Jumurdas sieviešu vokālais an-

samblis skate piedalījās pirmo reizi un ieguva II pakāpes (35,0 punkti) diplomu. Kopumā skate piedalījās 8 sieviešu ansambļi.

15. aprīlī skate notika jauktajiem korim. No Madonas apriņķa tajā piedalījās pieci kori: no Ļaudonas, Cesvaines, Madonas, Praulienas un Ērgļiem. Arī kora repertuāra dziesmu izvēle bija no nākamā gada dziesmu un deju svētku repertuāra. Ērgļu novada jauktais koris ar savu izpildījumu ieguva II pakāpes (39,44 punkti) diplomu.

Paldies par lielo uzņēmību deju kolektīviem un dziedātājiem un to vadītājiem: Antrai Grinbergai un Māriem Taškānei par raito deju soli, Ievai Vilnītei par skanīgajām sieviešu balsīm, diriģentam Ralfam Šmīdbergam par dziesmas vērtību atspoguļošanu kora izpildījumā.

Skatē izpildītāji tika vērtēti 50 punktu sistēmā. Pakāpes tika sadalītas šādi – augstākā pakāpe (45 – 50 punkti), I pakāpe (40 – 44,9 punkti), II pakāpe (35 – 39,9 punkti), III pakāpe (30 – 34,99 punkti) un diploms par piedalīšanos (līdz 29,99 punktiem). Skates rīkoja Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centrs sadarbībā ar pilsētu un novadu pašvaldībām.

„Lieldienīna braukšus brauca...”

8. aprīlī uz Lieldienu svinībām Ērgļu saietā namā bija ieradušies lieli un mazi gaviļnieki, kas piedalījās rotaļās, dejās un iesaistījās visās lielās dienas svinēšanas tradīcijās. Vispirms uz skatuves savas balsis skandēja jauno vokālistu konkursa “Cālis” dalībnieki – Evelīna Šmite, Liene Feldberga, Sendijs Vīgubs, Manuela Hofmane, Edgars Priedītis, Evelīna Jansone, Haralds Masaļskis, Patrīcija Dreiblate, Kate Zomere, Eduards Bukovskis, Megija Jeršova un Rūdolfs Venškevics. Deju rotaļas citiem rādīja arī paši mazākie

dejojāji no kolektīva „Pienenīte”. Savu deju rotasmi rādīja arī sporta deju kolektīva “Vizbulīte” dalībnieki, kas mājā gatavojas savam pavasara konkursam „Ērgļu vizbulīte – 2012”. Pēc koncerta sākās pašas jautrākās un atbildīgākās nodarbes. Dziesmu rotaļā “Es bij” viens bagāts koks” visiem bija jādzied no visa spēka, jo katrs vēlējās būt tas varenākais. Bet ripināšana un lieldienu olu krāsošanas paņēmieni un gudrības vēl ilgi pēc pasākuma tika apspriestas svētku dalībnieku vidū.

Skolēnu pavasara brīvlaiks Jumurdā

Skolā iet man ļoti patīk, katru rītu draugus satikt... Tomēr, vislabākais laiks šajos deviņos mēnešos ir un paliek brīvlaiks! No vienas puses, brīvlaiks ir, lai atpūstos, izgulētos, uzkrātu spēkus jaunam mācību cēlienam, tomēr ne jau visi bērni ir lieli gulētāji. Tā arī radās ideja piedāvāt aktivitātes skolēnu pavasara brīvlaikā tiem, kuriem miedziņam un atpūtai pietiek ar standarta stundīņām. Brīvlaika nedēļa izvērtās aizraujoša un interesanta – Jumurdas pagasta Sieti nams pārvērtās par tādu mazu bišu stropu. Katra diena deva mums iespēju sevi iepazīt un attīstīt no cita skatupunkta. Bibliotekārite **Velga** kopā ar ģimeni mums bija sagādājusi iespēju likt puzzles un izbaudīt sacensību garu, spēlējot dambreti. **Andris Džiguns** ļāva ieklausīties dažādos bungu ritmos, **Edijs Žuks** un **Rūdolfs Balcers** dalījās savā pieredzē, kā pašmācības ceļā ir iespējams iemācīties spēlēt ģitāru, **Intars Lapsa** stāstīja par pūšamo instrumentu trompeti, **Ieva Vilnīte** spēlēja pavadījumu uz

sintezatora, jo kopīgi mācījāmies dziesmu „Jumurdas skola”. Krāsu pasaulē mūs pastaigāt veda **Santa Laube** – mācītājiem zīmēt putnu, pavasara ziedus un Lieldienu simbolus – mazas rociņas jauca krāsas, un baltais papīrs pārtapa krāsainā vēstījumā. Savukārt piektdien **Hermaņu ģimene** bija parūpējusi, lai mēs visi kopā varētu braukt no kalniņsniegs gan strauji kusa, un ātruma mači izpalika, bet šļūšanas sacensības ar ragaviņām un uz plēves noritēja veiksmīgi. Balvas arī bija īpašas – dadža ordenis pie cepures un Baibas Hermanes ceptā torte kalna galiņā pie ugunskura... Mēs esam tik bagāti – mums pieder sajūtas, kuras mēs varam uzkrāt, izbaudot tādus kopā būšanas mirkļus! Un vienmēr jau var augstāk, tālāk, labāk – tikai jāiemācās novērtēt to, kas mums ir tepat blakus – reizēm tikai rokas stiepiena attālumā... Paldies par dāvātajām īpašajām sajūtām visiem, kuri iesaistījās!

Priecājās, klausījās, zīmēja un šļūca
I. Lapsa

Jauno vokālistu konkursā „Ērgļu Cālis – 2012”

29. martā pirmsskolas izglītības iestādē “Pienenīte” norisinājās muzikāls un pavisam nopietns jauno vokālistu konkurss “Ērgļu Cālis – 2012”, ko vadīja pats „Pienenītes” saimnieks – Baltais kaķītis. Šim konkursam dalībnieki – Kati Zommeri, Eduardu Bukovski, Evelīnu Šmiti, Lieni Feldbergu Gustavu Dūdumu, Sendiju Vīgubu, Manuelu Hofmani, Edgaru Priedīti, Evelīnu Jansoni, Haraldu Masaļski, Patrīciju Dreiblati un Matīsu Blūmu gatavoja muzikālā audzinātāja Evita Šreibere, bet Megiju Jeršovu – bērnu vokālo ansambļu vadītāja Ieva Vilnīte. Estere Roth konkursā dziedāja kopā ar savu māmiņu. Katrs konkursa dalībnieks dziedāja droši un pārliecinoši. Un to, ka šajā gadā “cāļi” ir paveikuši īpaši dziedoši, atzina visi 3 žūrijas komisijas locekļi – Ērgļu novada pašvaldības informācijas speciāliste Ilze Daugiallo, Ērgļu vidusskolas un mūzikas skolas

Mazie konkursa “cāļi”.

audzēkne Marija Rudzīte, kā arī Ērgļu mūzikas skolas skolotājs Pēteris Leiboms. Katrs dalībnieks saņēma pārsteiguma balviņas un mīļas bučas no

grupiņas biedriem, kā arī Ērgļu novada pašvaldības sarūpētas pasaku grāmatīņas. Paldies mazajiem “cāļiem” par pavasara ieskandināšanu Ērgļos!

NISKAVUORI dzimtas stāsts turpinās

5. aprīlī – īsi pirms Lieldienām, Zaļajā ceturtdienā – Ērgļu saietā nama teātra kolektīvs savus uzticamos skatītājus atkal aicināja iejusties somu rakstnieces Hellas Vuolijoki Niskavuori dzimtas varoņu gaitās. Ja pagājušajā gadā lugas darbība risinājās saimnieces jaunībā, tad šis darbs NISKAVUORI MAIZE atklāj vecās saimnieces Lovisas Niskavuori (Maiga Picka) mūža nogales centienus un robusto, bet bezgalīgo mīlestību pret bērniem, jo īpaši pret savu dēlu Ārni: „Rau, kur zeme! Tā gaida saimnieku. Zeme, kas jūs visus izaudzējusi. Tā gaida jūs mājās... Vai tad jūs neredzat, ka gribu jūs visus savākt savā pajumtē, kur pati zeme jūs pasargās no lielgabalu dārdiem, no kara šausmām un asinīm.” Ārnes Niskavuori lomā ļoti veiksmīgi debitēja Ojārs Āva. Savā lomā Ojārs bija tik paties, ka nevienam nebija šaubu tam nenotīcēt, ko viņš kā Ārne saka: „Es gan strādāju, bet te biju svešs, atrauts no savām mājām, klaidonis. Mana stihija nav te. Katram vajag kāda pamata zem kājām, kāda pieturas punkta, lai no tā raudzītos uz pasauli. Man jāceļas reizē ar sauli un jāapstrādā zeme... Es nekad nebiju no tiesas pametis Niskavuori. Tā ir inde, ko māte ielēdusi manās asinīs.” Lovisas bērnus – Mati, Karlo un Saimu Niskavuori atveidoja Māris Grīnbergs, Andris Džiguns un Elīna Taškāne. Lovisai

pavisam pretēja rakstura sievieti ar smalku, maigu dvēseli lugā atveido Ilona – Ārnes sieva – Iveta Pedele: „Visur, kur vien mani aizvedīs dzīve, es centīšos to pārveidot pēc sava prāta.” Martu – Ārnes bijušo sievu – spēlēja Sandra Konovalova: „Un dzīve tikmēr aiziet tālāk no manis. Es vai prātu varu zaudēt, kad iedomājos, ka esmu kļuvusi par milzīgu gūstekni Niskavuori.” Vēl iestudējumā darbojas Pēteris Leitāns (doktors), Valdis Zosārs (prāvests), Ināra Strazdiņa (prāvesta sieva), Auseklis Picka (aptiekars), Pēteris Kārklīšs (Somolas saimnieks), Ēriks Bukovskis (pārvaldnieks), Terēza Kaimiņa (Nikulas saimniece), Laila Poklevinska (kalpone Sandra), Ind-

ra Rone (istabene Sallija). Paldies cilvēkiem, kas savu ieguldījumu devuši uzveduma tapšanā – režisorei Terēzai Kaimiņai, skaņu un gaismu operatoram Pēterim Leibomam, tēpu māksliniecei Sandrai Nīgalei, skatuves iekārtojuma konsultantei Ievai Rotai. Un īpašs paldies jāteic Lailai Poklevinskai par mēbelēm un skatuves interjera priekšmetiem, kā arī Ērgļu vidusskolai par gaismām. Pēc izrādes katrs skatītājs bija guvis spilgtākas vai mazāk spilgtas emocijas, bet galvenais jau ir tas, ka uz skatuves ir mūsu pašu cilvēki – aktieri, mākslinieki, kas savu brīvo laiku veltījuši tai skatuves mūzai, ko sauc par TEĀTRI.

Lieldienu trādirīdis Sausnējas pagastā

*Lielas dienas rītiņā
Agri gāju šūpoties,
Lai redzēju koku galus
Zelta sauli margojam.
(T.dz.)*

Saulains atausa otro Lieldienu rīt, tādēļ bija ļoti jauks noskaņojums, jo Sidrabiņos pie pagasta pārvaldes ēkas iepļānotā tikšanās ar Lieldienu zaķi nebija izbojāta, kā to sākumā bija solījuši sinoptiķi.

Ap plkst. 11.00, bruņojušies ar skaisti krāsotām oliņām, pie mums sāka ierasties pagasta ļaudis, kā arī ciemiņi, jo manījām no Bērzaunes un Kokneses jau mums pazīstamas sejas. Nācēju bija daudz, vairāk vēl kā pagājušajā gadā, par to mums ļoti, ļoti liels prieks.

Paši mazākie kopā ar zaķi salika skaistākās olas izstādei un citu vērtēšanai, mazākie gāja šūpoties, citi lū-

kot, kas tur parka maliņā kūp uz uguns lielajā katlā.

Darāmā bija daudz – šūpojāmies, ripinājām olas, piedalījāmies izsolē,

visi skrējām Lieldienu skrējienā, kāpām umurkumura stabā, mazākie meklēja zaķa paslēptās olas. Bija ļoti interesanti.

Lai katrs pasākuma dalībnieks saņemtu kādu veicināšanas balvu, bija parūpējušies mūsu sponsori. Liels paldies viņiem – Sausnējas pagasta pārvaldei un personīgi Lienai Kārklīņai, SIA „Mežsētas”, z/s „Ūdņēni”, veikalam „Saimnieks”, SIA „Conatus Bioenergy” un personīgi Jānim Bundulim. Paldies par palīdzīgas rokas sniegšanu šajā dienā Aināram Hudulejam, Ingai un Oskaram Grotiem, Jānim Bubinam, Alvim Kvantam ar savu komandu un Lailai Pūpolai.

Nu šis Lieldienu ir pavadīts, gaidīsim nākamās. Un visus tos, kas nebija kaut kāda izesla dēļ pie mums šogad, gaidām nākamgad.

Lieldienu Zaķi

PASĀKUMU AFIŠA

No Liendienām līdz aprīļa beigām Ērgļu saietā nama izstāžu zālē skatāma rokdarbu studijas un TLMS „Ērgļi” darbu izstāde.

Savus darbiņus izrāda rokdarbnieces – Sanita Cimdiņa, Daiga Kalniņa, Mudīte Ozoliņa, Inese Koklačova, Benita Nīgale, Valda Griezāne un audējas – Ingrida Sniedze, Inta Ozoliņa, Sanda Ekerte, Ineta Nikolajeva, Līvija Groza, Rita Bērziņa.

26. un 27. aprīlī Ērgļu saietā namā Jura Jurjāna XIV Starptautiskais jauno izpildītāju konkurss „Jaunais mežradnieks – 2012”

Piedalās mūziķi no Igaunijas, Lietuvas un Latvijas mūzikas skolām. Starptautisko žūrijas komisiju vada Jāzeps Vītola Latvijas mūzikas akadēmijas goda profesors Arvīds Klišāns.

26. aprīlī plkst.10.00

konkursa atklāšana un I kārtā

27. aprīlī plkst.10.00

konkursa II kārtā

plkst.18.00 laureātu apbalvošana un noslēguma koncerts

29. aprīlī plkst. 11.00 Ērgļu novada velosezonas atklāšanas brauciens

Maršruts ar izglītojoši izklaidējošu programmu tikai 25 km garumā. Atpūta un stiprināšanās galamērķī – dabas objektā „Vella klēpis” pie uguns-kura. Sapulcēšanās stāvlaukumā pie sociālās aprūpes centra Parka ielā 4. Par drošību un savu labsajūtu brauciena laikā atbild katrs dalībnieks pats. Gribi uzzināt vairāk – zvani 64871299.

29. aprīlī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā deju kolektīvu draudzības koncerts „Ielūdž „Pastalnieki””

Koncertā ieejas maksa 1 Ls Pensionāriem un skolēniem ieeja brīva Balli spēlē Normunds Smaļķis Ieejas maksa 2 Ls

1. maijā plkst. 12.00 Ērgļu saietā namā sporta deju konkurss „Ērgļu vizbulīte”

4. maijā rīta agrumā Ērgļu saietā namā apkārtnē – PAVASARA TIRGUS

6. maijā plkst. 13.00 Ērgļu saietā namā grupu „Inga un Normunds” un „Patrioti lg” koncerts Biļetes cenas 3.- un 4.- Ls

9. maijs – Braku muzeja 53. darba sezonas atklāšanas svētki.

11.maijā plkst.18.00 – Sausnējas pagasta „Līdumos” Mātes dienai veltīts tematiskais vakars „Dāvinām rozes”

13. maijā plkst. 13.00 Jumurdas pagasta Saeita ēkā uzstājas Jumurdas sieviešu vokālais ansamblis ar koncertprogrammu Muzikālais reiss „Madona-Jumurda-Ērgļi”

19. maijs plkst. 20.00 Muzeja nakts pasākumi: – Zilo brīnumu nakts Brakos – Izstādes „Pulgošņa ezera zivis” atklāšana un lielā loma makšķerēšana Meņģeļos

25. maijā plkst. 17.00 Ērgļu estrādē Mazie deju svētki – Ērgļu un kaimiņu novadu skolu deju kolektīvu svētki un brīvlaišanas ballīte.

30. maijā plkst. 13.00 – pasākums „Nāc Brakos darboties, izzināt un atpūsties!”; plkst. 18.00 – Skrīveru amatier-teātra un Aizkraukles Tautas teātra izrāde „Skroderdienas Silmačos”.

Martā Sausnējā „Līdumos”

9. martā sanācām paliels pulciņš interesentu uz pasākumu „Man vecmāmiņa teica...”. Vispirms – praktisks darbiņš. Ilma Kristapa rādīja un mācīja, kā no audumu atgriezumiem darināt glītas čības. Daži skatījās, bet citi arī pamēģināja šūt. Izrādījās, ka nebūt nav viegli piegriezt, sašūt, atlocīt un veikt visu citu. Ilma arī rādīja, kā no vairs nelietojamiem galvas lakatiņiem izgatavot greznu maišņu dāvanai, glītu, praktisku iepirkumu somu vai tās pašas čības izrotāt, piedodot tām austrumniecisku krāšņumu. Līdztekus tam zālē bija izvietoti rokdarbi, ko darinājušas vecmāmiņas pirms 40-50 gadiem. Pasākuma gaitā, malkojot karstu tēju, atcerējāmies vecmāmiņu paradumus, izteicienus un dzīves gudrības.

23. marts. Kā katru gadu Sausnējas un Liepkalnes iedzīvotāji pie Piemiņas akmens Sidrabiņos sanāca kopā, lai ar sveces uguntiņu, ziedu vai pūpolu pušķīti, ar atmiņu stāstījumu atcerētos 1949. gada 25. marta notikumus. Sausnējas pamatskolas skolotājas S. Kantāne un B. Feldberga runāja par komunis-

tisko genocīdu no vēsturiskā aspekta. Skolotāja Dz. Rudzīte savā stāstījumā iekļāva personīgi pārdzīvoto. Par līdzciltveku attieksmi pret izsūtītajiem tolaik un pēc gadiem pārdomās dalījās pagasta pārvaldes vadītāja L. Kārklīņa.

30. marta saulainā pēcpusdienā daudzī sausnējiņu ceļi veda uz saietu telpām „Līdumos”. Lieli un mazi te sanāca uz „Joku dienu”. Stāstījām anekdotes

un jautrus atgadījumus iz dzīves. Pēcāk sekoja rotaļas un atjautības spēles. Izrādījās, ka pati apķērīgākā, nosakot priekšmetus pēc taustes, ir mazā Aivija, ka, bumbiņu ripinot, precizāki trāpījumi padodas meitenēm. Tā caur smieklēm un jautrību vairāku stundu garumā uzņēmām pavasarī tik ļoti nepieciešamo C vitamīnu.

Pasākumu dalībniece Ilga

Iešūposim pavasari „Kastaņās”!

Jau kā tradīcija kļuvis pasākums, kad pavasarīgās Lieldienu noskaņās biedrība „R. Blaumaņa kultūrvēsturiskais mantojums”, Braku muzejs un Ērgļu vidusskolas skolēni ciemojas Sausnējas pagasta SAC „Kastaņās”.

4. aprīlis iezīmē Lieldienu nedēļu, taču šogad pavasaris nāk lēnām un negribīgi. Kopā ar 5. klases skolēniem audzinātājas Mārites Kovaļevskas vadībā vēlējamies iešūpināt sauli, siltumu un pašas Lieldienas. Skolēni, lai iepriecinātu „Kastaņās” iemītniekus, dziedāja jautras un skanīgas dziesmas, spēlēja mūsdienīgus jokus iz dakterīšu dzīves. Katrs no mums taču ir devies pie ārsta, lai lūgtu palīdzību, tikai šoreiz uz daktera apmeklējumu palūkojamies ar smaidu un humoru. Skanīgs bija saksofona skaņdarbs Daces Kārklīņas izpildījumā, mīlīgi un liegi ieaijāja flautas, kuras spēlēja Lilita Saulīte un Undīne Saleniece. Pēc pavasarīgajiem priekšnesumiem skolēni uzdāvināja katram apsveikumu oliņas formā, lai jaukas un priecīgas Lieldienas.

Koncerta otrajā daļā muzicēja akordeonists Uldis Vabulis. Arī viņš šajās

mājās ir iemīļots un katreiz gaidīts. Vecajiem ļaudīm tā gribas paklausīties latviešiem tik populārās un senajās dziesmās, ir vēlme padziedāt līdzī. Kopīgi ar bērniem ielocījām kājas arī rotaļās un spēlēs.

Jauka un sirsnīga bija noskaņa, ko radījām visi kopā. Jau pats SAC „Kastaņās” bija izrotāts svētku noskaņās – te pūpoliņi, te zaķīši, te bērza zars dzelte-

nām spurdzītēm. Paši mājinieki laipni un smaidīgi. Prieks atbraukt ciemos un dubults gandarījums, ja kopā esam radījuši gaismu un cilvēcīgu saskaņu! Paldies direktorei Elitai Ūdrei par allaž sirsnīgu uzņemšanu! Uz tikšanos citu gadu – pavasarī!

Zinta Saulīte, biedrības „R. Blaumaņa kultūrvēsturiskais mantojums” priekšsēdētāja

Aicina „Muzeju nakts”!

Brāļu Jurjānu memoriālajā muzejā „Meņģeļi”

19. maijā Brāļu Jurjānu memoriālais muzejs „Meņģeļi” jau septīto gadu aicina nos apmeklēt „Muzeju nakts” pasākumu.

2012. gadā visos Latvijas muzejos tiek uzskāts „Muzeju nakts” trīs gadu cikls, kas noslēgsies 2014. gadā, kad Rīga būs Eiropas kultūras galvaspilsēta un kā Latvijas kultūras simbols tiks godināts dzintars. „Muzeju nakts” ciklu veidos trīs krāsas un trīs Latvijas dārgumi – zilā jūra, zaļais mežs un sarkanais dzintars. Trīsgadu cikls tematiski iezīmēs dzintara tapšanas ceļu, vienojot jūru ar mežu un brīnumaino saules akmeni – dzintaru. Lai spētu saredzēt dzintara mirdzumu, ir jāpazīst priežu meža versmainā vasaras smarža, jūras viļņu draudīgās vērpētes un mūžīgās tālumilgas. Trīskrāsu harmonija sasauca ar Raiņa trīskrāsu saules kodu:

„Dies saulīte atkal trīskrāsaina:
Drīz zila, drīz zaļa, drīz sarkana.”

Tātad šī gada devīze – „zilā krāsa – jūra”. Jūra ir vērtība, ar kuru lepojamies. Latviešu tautai ir vareni liels dziesmu pūrs, kurās apdziedāta jūra,

ezeri, upes, zivis, zvejnieki. Muzeju naktī „Meņģeļos” kopā ar muzikālajām makšķerniecēm no Jumurdas un Ērgļiem esam iepilnojušas izdziedāt, mūsaprāt, skaistākās dziesmas, kurās pieminēts zilās krāsas vai ūdens motīvs. Brauciet klausīties un dziedāt līdzī!

Arī Pulgošņa (Āķēna) ezeram, kura krastos agrāk saimniekojusi Jurjānu dzimta, ir bijusi svarīga loma vietējo iedzīvotāju labklājībai, tāpēc šajā vakarā tiks atklāta muzeja darbinieku izstāde „Pulgošņa ezera zivis”. Izstāde tiks papildināta ar bērnu zīmējumiem „Neparastie lomi”. Varbūt atklāsies kāds ezera dziļi noslēpums?

Vakara gaitā katrs apmeklētājs varēs iziet visai sarežģīto, bet šoreiz jautro ceļu, kā tikt pie lielā loma. Ir jāpārvar neiedomājamākie šķēršļi, lai nokļūtu līdz zivju zupai. Tāpēc visi mīļi tiek gaidīti 19. maija vakarā no plkst. 20:00 Brāļu Jurjānu muzejā!

Ieva Vilnīte, muzeja vadītāja

R. Blaumaņa memoriālajā muzejā „Braki”

Šogad Muzeju nakts jūras un zilās krāsas noskaņās. Ja 19. maijā esi nolē-

mis doties uz Brakiem, tad nāc pl. 20.00! Sākumā pulcēsimies saimes istabā, kur ūdeņu noslēpumu pasaulē ievēdīs vides pētīnieks Māris Olte. Tad pl. 21.00 sāksies lielā rošiņās Braku pagalmā un teritorijā. Kā katru gadu, būs atraktīva, nopietni nenopietna un jautra orientēšanās pa takām. Te galvenie tiesneši un kontrolpunktu vadītāji būs Ērgļu vidusskolas skolēni un viņu pedagogi. Neaizmirsti paņemt lukturīti, lai tumsā nenomaldītos!

Saimes istabā skanēs zilo cerību dziesmas Vitas Krūmiņas vadībā. Rijā velniņi aicinās brīnumu pasaulē, bet pirtīņā Tomuļa māte ar savu komandu veiks visdažādākās ūdens procedūras.

Muzeju naktī darbosies atrakciju parks „Braku takas” īpašā noskaņā un gaismās, un šoreiz – ar Muzeju nakts speciālajām atlaidēm!

Tos, kurus vilina miers un klusums, aicinām vienkārši staigāt un izstaigāties romantiskās noskaņās pa Brakiem. 19. maija vakarā nepaliec mājās! Nāc un izbaudi jautrību Brakos un Meņģeļos!

Zinta Saulīte,
Braku muzeja vadītāja

Apsveicam!

IRĒNU un
JĀNI REŠŅAS
ar meitas ANNAS
piedzimšanu

Apsveicam ērgļeniešus,
sausnējiņus un
jumurdiešus nozīmīgās
dzīves jubilejās!

Vija Rudzīte
Gunārs Silovs
Antoņina Poltarenoka
Lija Vucāne
Mudīte Kantāne
Anna Ievīņa
Roberts Tālmanis
Velta Liepiņa
Anna Linkuma
Pēteris Grīnbaums

UZMANĪBU!

2012. gada 26. aprīlī plkst. 10.00 Ērgļu slimnīcas dienas stacionārā telpās pieņems ārsts pulmonologs no Rīgas.

Būs iespējams veikt spirogrāfiju. Pacienta iemaksa LVL 3,00, visu atbrīvoto kategoriju pacienti tiks konsultēti bez maksas.

Lūdzu pieteikties pie saviem ģimenes ārstiem.

Aina Braķe, Ērgļu slimnīcas
valdes priekšsēdētāja

„Ērgļu Novada Ziņu” izdevumā
Nr. 3 (64) ievietotās krustvārdu
mīklas atrisinājums:

Horizontāli: 6.Brasa. 9.Kotiks. 10.Dainas. 11.Cauna. 12.Ķuzule. 13.Rainis. 14.Sleja. 15.Ararats. 19.Stagars. 23.Ametists. 24.Vestiena. 26.Sekaans. 30.Salates. 33.Laura. 34.Fabula. 35.Lausks. 36.Lazda. 37.Aikido. 38.Klinta. 39.Mamba.

Vertikāli: 1.Abscess. 2.Kapuleti. 3.Madaras. 4.Zozuļa. 5.Eiduka. 7.Lilija. 8.Mafija. 16.Remte. 17.Ritma. 18.Tests. 20.Tūska. 21.Geiša. 22.Rente. 25.Jaunzeme. 27.Krabis. 28.”Nauris”. 29.Slaloms. 30.Salakas. 31.Laucis. 32.Tokāta.

Pieminam mirušos

GUNĀRS LUCS

miris 58. mūža gadā;

IVARS NEIMANIS

miris 73. mūža gadā;

LUDVIGS

LATVERS- LATVELS

miris 95. mūža gadā;

ZIEDONIS BRIEDIS

miris 53. mūža gadā;

HILDA RAZENOVSKA

mirusi 84. mūža gadā;

ALMA ANDRIKSONE

mirusi 99. mūža gadā;

PĒTERIS PEDELS

miris 75. mūža gadā;

ARVĪDS IEVIŅŠ

miris 81. mūža gadā;

AINA KOVAĻEVSKA

mirusi 79. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA DOME

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopojā: I. Daugiallo.

Iespējamais SIA “Madonas poligrāfists”, Madonā, Saeita laukumā 2a. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 600 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.